

IPA-Oost-Nederland

INTERNATIONAL
POLICE
ASSOCIATION

IPA
de grootste
politievereniging
van de wereld

IPA-reis Romantische Strasse

Denkmark Patrol 2025
Op de Faeröer Eilanden

Rondleiding
Kasteel Rosendaal

Inhoudsopgave

Activiteitenagenda	4
Nieuw districtsbestuur	7
Even voorstellen	8
Lid worden van de IPA	9
Denmark Patrol 2025 op de Faroer Eilanden.....	10
IPA-huis Madeira	13
Wonen in Maseira	15
Rupert de Beer.....	15
Rondreis door Australië en Nieuw Zeeland.....	17

Rubriek Terugblik

District Arnhem e.o.

Rondleiding Kasteel Rosendaal	18
Bezoek Nederlands Wijnmuseum	19

District Borken

Schietwedstrijd in Spork-Bocholt.....	20
---------------------------------------	----

District Nijmegen e.o.

IPA Nazomer kampeerweekend 2025.....	23
Lezing: Gebruik je boerenverstand.....	25

District Oost Nederland

Herfstwandeling	27
IPA-reis Romantische Strasse.....	28
Jaarlijkse maaltijd.....	31
Stadswandeling Doesburg.....	31
Excursie Team transport Politie.....	35

District Twente

Fietstocht.....	35
Bingoavond	37

Berichten uit opsporingsland

Marechausse, Politie en Flixbus slaan handen ineen.....	37
Grenscontrole.....	39
De NAVO-top was een unieke ervaring	39

Mijn hobby

Een werkend vulkaan (deel 2)	41
------------------------------------	----

Politieverhalen

Het duurt me te lang	45
De zeven heldhaftige acties.....	46

IPA magazine

Oost-Nederland

Gezamenlijke uitgave van de IPA-districten Twente, Oost-Nederland, Nijmegen e.o. en Arnhem e.o..

Besturen

District Arnhem e.o.

Arno Jansen, voorzitter, webredacteur
Bert ter Haar, secretaris, ledenwerving
Fred Holtes, penningmeester
Bert Veldink, 2e voorzitter, contactsecretaris
Marjo Koehorst, evenementencoördinator
Hans Buitelaar, ledenwerving

District Nijmegen e.o.

Brugt Peper, wvd voorzitter, ledensecretaris
Jaap Heerschop, wvd secretaris
Jan Nijburg, penningmeester
E: ac-nmg@ipa-nederland.nl

District Oost-Nederland

Jan Willem Brummelkamp, voorzitter
René Joppe, secretaris
Adri van Amelsvoort, penningmeester/ledensecretaris
Aart van Dijk, 2e voorzitter
Joke Overes, 2e secretaris
Kirsten de Jong, ambulant
E: ac-nog-ij@ipa-nederland.nl

District Twente

Theo Reinerink, voorzitter
Freek van Beesten, secretaris
Hans Olthof, penningmeester/ledensecretaris
Ziad Amro, 2e voorzitter
E: ac-twe@ipa-nederland.nl

Redactie

Redactie district Arnhem e.o.

Bert Veldink
E: ac-glm@ipa-nederland.nl

Redactie district Nijmegen e.o.

Brugt Peper
E: ac-nmg1@ipa-nederland.nl

Redactie district Oost-Nederland

Adri van Amelsvoort
Aart van Dijk
Jan Willem Brummelkamp
E: ac-nog-ij2@ipa-nederland.nl

Redactie district Twente

Freek van Beesten
E: ac-twe@ipa-nederland.nl

Eindredactie

Adri van Amelsvoort
T: 06-11750626
E: ac-nog-ij2@ipa-nederland.nl

IPA OOST-NEDERLAND

2e JAARGANG, Nummer 3 - 2025
Verschijnt 3x per jaar

Uitgever

Clappers @ Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Tel: 0575-473881
info@clappers-vlieger.nl
www.clappers-vlieger.nl

Vormgeving

Fabian Clappers

Coverfoto

Adri van Amelsvoort

Copyright

Alles wat is gepubliceerd in deze uitgave, inclusief de advertenties, is beschermd door copyright. Het is derden uitdrukkelijk verboden om zonder toestemming van de uitgever enig materiaal elders op welke wijze dan ook te gebruiken. Advertisenties onder verantwoordelijkheid van de uitgever. Aan publicaties in ons IPA-blad kunnen geen rechten worden ontleend.

Activiteitenagenda

Datum	Activiteit	
03 Januari	Nieuwjaarsreceptie in Puiflijk Nijmegen e.o.	
10 Januari	Nieuwjaarsreceptie in Deurningen Twente	
10 Januari	Nieuwjaarsreceptie en DLV in Voorst NO-Gelderland-IJsselland	
18 Januari	Nieuwjaarsreceptie in Velp Gelderland-Midden	
01 Maart	Lezing in Velp Gelderland-Midden	
07 Maart	Inloop in Puiflijk Nijmegen	
16 Maart	Districtsledenvergadering In Apeldoorn Oost Nederland	
16 Maart	Lezing in Apeldoorn NO-Gelderland-IJsselland	

Hieronder staan alle activiteiten die de vier activiteitencommissies van het IPA-district Oost-Nederland organiseren en nu al bekend zijn. Je kunt aan al die activiteiten meedoen. Nadere informatie over elke activiteit wordt ongeveer drie à vier weken voor de betreffende datum per e-mail aan je gezonden.

Ontvang je deze e-mails niet, dan is er geen of een onjuist e-mailadres van je bekend. Geef in dat geval je juiste e-mailadres door aan ledenadministratie@ipa-nederland.nl.

07 April	DLV in Puiflijk Nijmegen e.o.	
11 April	Kleiduiven schieten in Rekken (bij Haaksbergen) Twente	
18 April	Gravel- en mountainbike rit In de grensstreek Denekamp/Nordhorn NO-Gelderland IJsselland en Twente	
19 April	Fietstocht Gelderland-Midden	
21 Mei	Bezoek tuin Lage Oorsprong & theehuis in Oosterbeek Gelderland-Midden	
06 Juni	Fietstocht in omgeving Brummen/ Bronkhorst NO-Gelderland-IJsselland	
07 Juni	Speeltuinbezoek Brakkefort In Nijmegen Nijmegen e.o.	
08 Juni	Zesdaagse fietstocht langs de Moezel NO Gelderland/IJsselland Volgeboekt	

	Juli	Jeu des boules in Denekamp Twente		13 - 21	Oktober	Vlieg/busreis Albanië NO-Gelderland-IJsselland Volgeboekt	
21	Augustus	Stadswandeling in Hattem NO-Gelderland-IJsselland		01	November	Herfstwandeling NO-Gelderland-IJsselland	
28 - 30	Augustus	11e kampeerweekend in het Land van Cuijk Nijmegen e.o.		01	November	Jaarlijkse maaltijd NO-Gelderland-IJsselland	
10	September	Bezoek Bronbeek + Indische maaltijd in Arnhem Gelderland-Midden		19	November	Lezing in Velp Gelderland-Midden	
19	September	Fietstocht Twente		21	November	Bingo in Beuningen Twente	
23	September	Schieten in Spork (bij Dinxperlo) Verbindingsstelle Borken			December	Bezoek Kerstmarkt Twente	
11	Oktober	Bezoek Fort Pannerden en museum in Pannerden Gelderland-Midden					

Klaverjassen en rummikub Gelderland-Midden

Op dinsdagavond in de SIOS-kantine, Rietganssingel 117, 6883 DR Velp.
Zaal open: 19.00 uur: Aanvang: 19.30 uur.

20 januari
17 februari
17 maart
21 april
19 mei
15 september
20 oktober
17 november
15 december.

Nieuw districtsbestuur

Voor het nieuwe grote district Oost-Nederland dat per 1 januari 2026 ingaat, is inmiddels een interim-bestuur gevormd. Dit bestuur bereidt de overgang voor, zodat in de districtsledenvergadering op 16 maart 2026 in Apeldoorn het definitieve bestuur kan worden gekozen.

In ons vorige IPA-blad heeft Kirsten de Jong zich al als beoogd voorzitter geïntroduceerd. Dit najaar hebben Marleen Koetsier en Ramón Verbrugge zich enthousiast gemeld om ook een bestuursfunctie op zich te nemen. Verderop in dit blad stellen zij zich voor. Jan Willem Brummelkamp en Adri van Amelsvoort van het oude district Oost-Nederland zijn bereid gevonden om een ondersteunende functie in het nieuwe bestuur te vervullen.

Wil jij onze penningmeester worden?

We zoeken nog wel dringend naar een penningmeester. Veel tijd kost het je niet, vooral omdat we gebruikmaken van een geautomatiseerd administratiesysteem. Wil je meer informatie, mail dan naar: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl.

Activiteitencommissies

In het nieuwe district zijn er vier activiteitencommissies, die bestaan uit zeer betrokken bestuursleden van de voormalige vier oostelijke districten. Dat zijn:

- Gelderland-Midden: Bert ter Haar en Bert Veldink.
- Nijmegen e.o.: Jaap Heerschop, Brugt Peper en Jan Nijburg.
- NO-Gelderland/IJsselland: René Joppe, Jan Willem Brummelkamp, Adri van Amelsvoort, Aart van Dijk en Joke Overes.
- Twente: Freek van Beesten, Theo Reinerink, Hans Olthof en Ziad Amro.

Zij organiseren de activiteiten binnen hun regio's.

Om de samenwerking overzichtelijk en goed afgestemd te houden, heeft elke activiteitencommissie een vaste contactpersoon richting het bestuur. Hij/zij onderhoudt het overleg met het bestuur, zorgt voor afstemming over activiteiten en deelt informatie beide kanten op.

Ledenwerving

Om de vereniging vitaal te houden is aanwas van jonge leden noodzakelijk. Wil jij daar een bijdrage aan leveren en in uniform een of twee keer per jaar assisteren bij de ledenwerving op de Politieacademie of het Opleidingsinstituut van de KMar beide in Apeldoorn, dan horen we het graag. Je onkosten worden vergoed. Meld je aan bij de redactie pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl.

Algemene Ledenvergadering (ALV)

De ALV van IPA-Nederland wordt op 17 april 2026 gehouden in de Politieacademie in Apeldoorn.

Districtsledenvergadering (ALV)

De DLV van het nieuwe district Oost-Nederland wordt gehouden op 16 maart 2026 in het hoofdbureau van politie in Apeldoorn. De afsluitende DLV's van de voormalige vier oostelijke districten worden gehouden op verschillende datums. Zie hiervoor de [activiteitenagenda](#).

Even voorstellen

Marleen Koetsier

In de tijd dat ik IPA-lid ben, heb ik waardevolle gesprekken gevoerd, inspirerende initiatieven gezien en de meerwaarde van IPA zelf mogen ervaren. Binnenkort wil ik graag actiever bijdragen door een bestuursfunctie op me te nemen in het IPA-district Oost-Nederland. Graag stel ik me aan jullie voor.

Mijn naam is Marleen, ik heb een achtergrond in bestuurskunde en werk al vijf jaar in verschillende functies bij Politie Oost-Nederland. Momenteel ben ik werkzaam bij het Operationeel Centrum als toegevoegd teamchef. In mijn vrije tijd reis ik graag, haal ik energie uit boksen, breng ik graag tijd door met familie en vrienden en ben ik actief in jeugdwerk.

Mijn reislust komt voort uit mijn interesse in verschillende culturen. Ik vind het altijd inspirerend om te onderzoeken waarom dingen goed werken in een specifieke context en te ontdekken welke inzichten ik daaruit kan halen voor mijn eigen omgeving. Als ik er als antwoord op mijn vraag te horen krijg: "We doen dit al jaren zo", roept dit bij mij nieuwsgierigheid op. Ik ben er namelijk van overtuigd dat er altijd een reden is waarom iets op een bepaalde manier gebeurt en we daar veel van kunnen leren.

Een van de meest bijzondere ervaringen die ik als IPA-lid recent heb gehad, was het SHEisIPA Seminar in

Gimborn. Daar werd ik omringd door ontzettend ervaren en inspirerende vrouwelijke collega's uit de hele wereld. Het was voor mij een kans om verder te groeien in leiderschap, en ik heb een waardevol netwerk opgebouwd. Ik gebruik bewust het woord 'netwerk', omdat ik niet alleen bijzondere vriendschappen heb gesloten, maar ik weet dat ik altijd bij hen terecht kan met vragen. Andersom geldt dat ook: zij weten mij ook te vinden. Het is prachtig om te zien hoe we als collega's wereldwijd met elkaar verbonden zijn, door universele waarden, de passie voor ons vak, en specifiek bij dit seminar als vrouwen in leiderschap.

Ik kijk ernaar uit om nog veel meer mooie gesprekken te voeren, inzichten op te doen en ervaringen te delen als IPA-lid. En ik wens dit vooral ook anderen toe. In alle eerlijkheid waren de mogelijkheden voor mij aanvankelijk relatief onbekend en moest ik ontdekken welke meerwaarde IPA voor mij zou hebben, zowel persoonlijk als professioneel. Nu ik dat heb ervaren, wil ik graag bijdragen aan het openen van die deuren voor anderen. Want die gesprekken, ervaringen en inzichten wens ik iedereen toe.

Ramón Verbrugge

Ik ben Ramón Verbrugge, vijftig jaar, woon in Arnhem met mijn vriendin, mijn zoon van 18 jaar en ons dochtertje van één jaar oud. Mijn carrière omvat een diverse reis door verschillende sectoren, waaronder defensie, politie, betaald voetbalorganisaties, een

regionaal opleidingscentrum, de Rechtspraak, het Openbaar Ministerie, de inlichtingen en opsporingsdienst van de Inspectie Leefomgeving en Transport, Rijkswaterstaat en het bureau Inspectieraad. Momenteel ondersteun ik de Douane als senior coördinerend specialist Wet politiegegevens.

Met onder andere de opleidingen HBO Security Management en een master Bestuurskunde met specialisatie in overheidsmanagement, zet ik mijn brede ervaring in om de BV Nederland op diverse fronten veilig te houden en zet mij in voor de bescherming van persoonsgegevens.

Recent ben ik betrokken geraakt bij de IPA. Na een oproep voor nieuwe bestuursleden, heb ik me beschikbaar gesteld om het bestuur te ondersteunen op verschillende portefeuilles.

Ik zie mijzelf als een enthousiaste verbinder, met een sterke focus op samenwerking en innovatie. De sleutel tot succes ligt in het benutten van de diverse ervaringen en kennis

binnen en buiten de IPA. Door actief naar verschillende perspectieven te luisteren en deze samen te brengen, kunnen we gezamenlijk duurzame veranderingen realiseren die de IPA vooruit helpen. Schroom niet om contact met mij op te nemen voor je vragen.

(e-mail: am-oost-nederland@ipa-nederland)

Lid worden van de IPA

Wil je lid worden van onze vereniging, dan kun je dit het beste doen door je in te schrijven via de QR-code onderaan deze pagina of via www.ipa-nederland.nl/inschrijfformulier.

De contributie is € 32.50 per jaar. Je krijgt een legitimatiebewijs, twee patches en een autovignet die je op de voorruit van je auto of camper kunt plakken.

Het lidmaatschap loopt automatisch door tot het einde van het volgende verenigingsjaar. De opzegtermijn is één maand. Het moet schriftelijk gebeuren en kan via een e-mailbericht aan de (leden)secretaris van je district of aan ledenadministratie@ipa-nederland.nl.

De Statuten, het Huishoudelijk Reglement en het Privacy Reglement vind je op www.ipa-nederland.nl in het menu 'lid worden'. Voor vragen over de privacy kun je een bericht sturen aan privacy@ipa-nederland.nl.

Wil je een presentatie laten verzorgen op je werkplek, opleiding, bespreking, teambuilding enzovoort, neem dan contact op met ledenwerving@ipa-nederland.nl.

Politie

Douane

Douane
Ministerie van Financiën

NVWA

Openbaar
Ministerie

KMar

Handhaving
& toezicht

FIOD

FIOD
Belastingdienst

Denmark Patrol 2025 op de Faeröer Eilanden

 Sander Hendrickx, IPA-district Limburg-Noord

Samen met IPA-leden uit Zweden, Finland, Noorwegen, IJsland, Duitsland, Oostenrijk, België, Ierland en Engeland mocht ik namens Nederland dit unieke event bijwonen. De zogenaamde On Patrol Events worden geregeld georganiseerd en is een unieke kans om in de keuken van de buitenlandse collega's te kijken.

Doordat er teveel regen/mist aanwezig was op het eiland, waren diverse IPA-leden vertraagd. Het was namelijk niet mogelijk om met het vliegtuig te landen op het eiland. Na een goede maaltijd op het politiebureau werd er kennis gemaakt in de lokale kroeg in Tórshavn. Kennismaken met een I.P.A. (bier) gaat vaak net wat makkelijker dan met koffie.

Het event, Faroe Island on Patrol ging van start: In het politiebureau van Tórshavn werd een korte presentatie gegeven over de Faeröer politie. Met 94 politiecollega's verdeeld over 3 politieregio's (Noord-Midden en Zuid) wordt het snel duidelijk dat deze collega's een uniek land hebben om te werken. Zelfstandigheid is één van de belangrijkste competenties die de collega's moeten bezitten. Waar veel landen een speciaal team kunnen laten komen naar een incident, is voor de collega's op de Faeröer een taak die zij zelf moeten oplossen. Uiteraard kan hulp komen uit Denemarken maar dat duurt (per helikopter) minimaal twee uur. Als deze al überhaupt kunnen vliegen gezien de vier seizoenen per dag op het eiland. Nadat de rondleiding op het bureau werd afgesloten, was het tijd voor actie. Met een bus kwamen wij op een afgelegen locatie dat uitzag als een boerderij. Bij het openen van de deur ergens achter gestalde voertuigen, caravans, opslagrekken, was een kleine deur die toegang gaf tot de schietbaan. Deze indoor schietbaan is nog niet lang in gebruik. Eerder trainden de collega's in de buitenlucht maar door... juist het wisselende weer, werd er eindelijk een indoor schietbaan aangelegd.

Verschillende collega's zijn opgeleid om met diverse wapens te mogen schieten. De Faeroer politie heeft beschikking over de Sig Sauer P320, Sig Sauer MCX, M10 Carabin en de MP5. Voor ons was de mogelijkheid om met alle vuurwapens te mogen schieten. Dat lieten wij ons geen twee keer zeggen. De betekenis 'smoking gun' werd snel duidelijk.

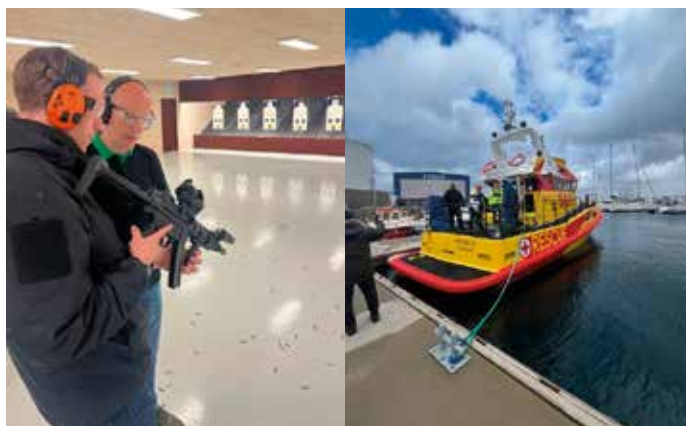
De schietbaan werd afgesloten en het was tijd om te gaan varen met de reddingsboot van de SAR (Search and Rescue). De SAR

wordt gerund door vrijwilligers die, bij noodsituaties op zee, worden opgeroepen. Samen met de politie (RIB boot) en in specifieke gevallen met ondersteuning van de helikopter verlenen zij hulp. Met een lekkere koude snijdende wind werd de ruige kustlijn van het eiland zeer goed zichtbaar. In de verte is een helikopter te horen. Het geluid komt steeds dichterbij en dan hangt de helikopter boven de reddingsboot. Met een kabel abseilt een man omlaag, gooit een sling om ons heen en maakt een draaiende beweging naar de collega die in de helikopter zit. Eén voor één worden wij in de helikopter gehesen. Nadat er acht man in de helikopter werden geplaatst vloog de helikopter weg. Niet veel later kwam deze weer terug om de rest op te halen. Daar hang je dan boven het ijskoude zeewater terwijl je omhoog wordt getrokken om plaats te nemen in de helikopter.

De helikopter (Leonardo AW 139) is eigendom van Atlantic Airways en deze leveren ook de piloot. De overige bemanningsleden zijn werkzaam bij de SAR. Het is mooi om te zien hoe de samenwerking is op het eiland tussen diverse disciplines. Dat is ook meteen de kracht om de incidenten samen tot een goed eind te brengen.

Op het politiebureau van Tórshavn waarbij wij niet uitgepraat raakte over deze Topdag werd de dag afgesloten.

Met de toffe herinneren van de eerste dag, was het nu tijd om het eiland te bekijken. Er werd echter eerst een stop gemaakt bij de politiehonden. Er werken vier hondengeleiders op het eiland met ieder een specifieke hond veelal een Mechelse

herder. Tijdens de demo werd zichtbaar hoe goed de neus is van deze honden. Zoeken naar bloed, ander DNA, zelfs verstoringen van de omgeving werden gevonden door deze honden. Wat ook opvallend was: rent de verdachte weg en blijft deze rennen, dan bijt de hond. Rent de verdachte weg en blijft daarna stil staan, dan bijt de hond niet.

Volgende stop een oud radarstation dat gebruikt werd in de koude oorlog. Het bijzondere aan dit radarstation is het feit dat je via de binnenzijde van de berg omhooggaat. De berg diende als bunker die zelfvoorzienend is. Nu staat er een weerstation op de berg en in de berg zijn de radio's geplaatst die de communicatie tussen de vliegtuigen en luchtverkeersleiding vastlegt. Via diverse wegen met prachtige vergezichten kwamen wij aan bij een kustlijn waar papegaaiduikers te zien waren... turend door de verrekijker zagen wij deze prachtige kleine vogels. De laatste avond werd afgesloten in een lokale bierbrouwerij waar IPA-leden van de Faeröer ook kwamen. Een gezellig samenzijn waarbij vele verhalen werden verteld en uiteraard patches en challenge coins werden uitgewisseld.

In de vroege ochtend was het alweer tijd om het prachtige eiland te verlaten. Wat een prachtige, unieke en supertoffe drie dagen heb ik daar gehad! Het behoort dan wel tot IPA-Denemarken maar wat de Faeröer IPA-leden hadden georganiseerd was uitmuntend. De activiteiten sloten goed aan bij de doelgroep waarvoor deze evenementen worden georganiseerd. Ik hoop dat iedereen een keer deze gastvrijheid mag ervaren tijdens activiteiten die internationaal worden georganiseerd. De vriendschappen die ik heb gemaakt in deze korte tijd zijn voor altijd. Het klinkt altijd zo cliché maar omdat we allemaal hetzelfde voor ogen hebben doordat we lid zijn van de grootste internationale politie verenging klikt het ook snel. De IPA kan alleen maar bestaan door leden die o.a. dit soort activiteiten organiseren. Ik hoop daarom ook dat wij als IPA-Nederland samen opstaan en vele mooie activiteiten gaan organiseren voor zowel nationale als internationale leden. Speciale dank aan Jan, Vermund, Michael en Steen voor dit alles mogelijk te maken!

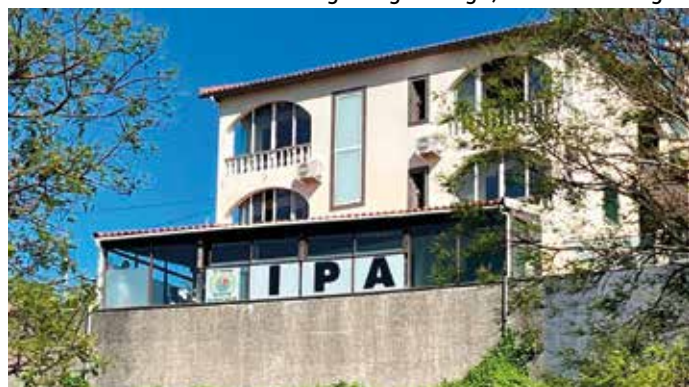

IPA-huis Madeira

Jan Dommerholt, IPA-district Limburg-Noord

Van 3 tot en met 10 mei zijn Ada en ik een week op Madeira geweest. Wij hebben daar gelogeed in het IPA-huis. Na een vlucht vanaf Düsseldorf naar Funchal landden we vier uur later op Madeira. Van tevoren hadden we in Nederland een auto gehuurd. Op het vliegveld werden we door het verhuurbedrijf opgehaald en naar hun vestiging gebracht. We hadden om een Renault Megane gevraagd, maar we kregen

een mooie ruime Renault Captur mee. Na 25 minuten rijden waren we bij het IPA-huis. Parkeren kun je voor de deur.

In het IPA-huis is plek voor tien personen. Er zijn drie kamers met een eigen badkamer. Bij de overige twee kamers hebben moet je gebruikmaken van de gemeenschappelijke wc en douche. De slaapkamers bevinden zich op de eerste verdieping. Op de begane grond is een gemeenschappelijke ruimte met een grandioos uitzicht naar buiten. Er is daar een keuken zodat, mocht je dit willen, je daar je eigen maaltijd kunt bereiden of dit ook samen doet met eventuele andere gasten. Er staan een loopband en hometrainer, zodat je de

eetkilo's er direct weer af kunt lopen of fietsen. Er zijn genoeg restaurants in de buurt. Voor het ontbijt reden wij dagelijks naar het winkelcentrum. Een kopje 'americano' kost daar 95 cent. Met twee personen kun je er voor ongeveer € 11,- ontbijten. Wij waren er in mei en dat is wel hét seizoen om Madeira te bezoeken. Een weldaad van planten en bloemen, alles staat in bloei, het wordt niet voor niets, het bloemeneiland genoemd.

Met de kabelbaan ga je vanuit de haven naar Monte. Dat is een grote tuin, waar wij zo'n vier uur hebben rondgelopen en we hebben zeker niet alles gezien. Terug kun je ook weer met de kabelbaan, maar je kunt ook gebruik maken van de rodelbaan. Wij hebben alleen staan kijken hoe de mensen met die sleeën zgn. toboggans, die geduwd wordt door twee carreiros in witte outfit, naar beneden gaan. Deze mannen worden geselecteerd op o.a. hun uithoudingsvermogen, want het is een pittige klus om die slee te besturen. Het "help" en "geweldig" hoorden we vaak. Ook voor wandelen is Madeira een mooi eiland. Het is wel trapje op/trapje af met steile hellingen. Goed schoeisel is belangrijk. Ook regenkleding meenemen naar Madeira is aan te bevelen. Wij zijn ook nog bij oud collega Frans Segers en zijn vrouw Stefanie op bezoek geweest. Zij wonen nu drie jaar op 'hun' eiland en het bevalt ze prima. Van hen kregen we ook nog tips over wandelroutes en bezienswaardigheden en goede (betaalbare) restaurants. Voor dineren met z'n tweeën, voorgerecht, hoofdgerecht en drank betaal je ongeveer € 60,-. Het IPA-huis op Madeira is een echte aanrader. Mochten er leden naar toe willen en je hebt vragen, neem gerust contact met mij op.

Wonen in Madeira

 Frans Segers

In de drie jaar dat we op het Portugese eiland Madeira wonen hebben we veel kennissen opgedaan. Mensen die er wonen en vanuit alle windstreken komen, van echt over de hele wereld. We zijn inmiddels heel goed thuis in de Engelse taal. Via een cursus en scholing proberen we het Portugees onder de knie te krijgen. Ons Limburgs dialect met de aparte uitspraken en klanken helpt ons daarbij een handje.

We hebben inmiddels heel wat mensen uit Nederland mogen ontvangen thuis, voor een bak koffie. Familie, maar ook buurtgenoten, kennissen of gewoon mensen die hebben gehoord dat we er wonen en het leuk vinden om over het eiland te praten. Ook zijn er inmiddels verschillende IPA-leden op bezoek geweest. Allemaal spontane contacten gevolgd door leuke ontmoetingen. Voor het korte verblijf van hen heb ik inmiddels een lijst opgemaakt met bijzonderheden en wetenswaardigheden van het eiland. Diverse collega's hebben gebruik gemaakt van het IPA-huis aan de rand

van de hoofdstad Funchal en zijn er erg over te spreken. Het is een prachtig huis, schitterend gelegen en is een goede uitvalsbasis.

In het kader van World Earth Day heb ik samen met enkele Portugese politiemensen onlangs een boom geplant bij het IPA-huis. Samen met voorzitter Ricardo Fernandes van de IPA-Madeira, een collega uit Funchal en een collega van de Azoren. IPA-Portugal nam het initiatief om dit ook te koppelen aan het 'Plant a Tree - Green IPA' en 'Orange the World', om aandacht te vragen voor geweld tegen vrouwen.

Ik ben nog steeds lid van de IPA-Nederland. Voorzitter Ricardo wil mij inlijven bij de Portugese IPA. We hebben onlangs de contacten weer aangehaald en ik ga kijken of ik hier iets voor hen kan betekenen.

Mocht je informatie willen, of gewoon voor een bak koffie, kun je mij bereiken op franssegers29@gmail.com. Tchau.

Rupert de Beer

 Brugt Peper en Adri van Amelsvoort Cees van den Heuvel

Afgelopen augustus 2025 organiseerde IPA-district Nijmegen e.o. voor de tiende keer hun IPA-kampeerweekend. Reden om toen een quiz samen te stellen.

Een vraag luidde: Wie is Rupert en waarom staat het stenen beeldje ervan bij het politiebureau in Loosduinen? Het antwoord bleek niet bij alle deelnemers bekend te zijn.

Speldje

Rupert de Bear was een speldje dat je kort voor het jaar 2000 droeg op je colbert en waarmee je solidariteit betuigde met de Britse politie. Het was een actie van de Britse politie om geld in te zamelen voor nabestaanden van collega's die bij de uitoefening van hun dienst om het leven waren gekomen. Dat gebeurde in die tijd regelmatig bij de gewelddadigheden in Noord-Ierland. Die actie werd door IPA-Nederland overgenomen en er werden duizenden speldjes verkocht. Er waren vijftien versies: 1 Rupert (standaard); 2 met helm; 3 met helm en laarzen; 4 rennend; 5 platte pet; 6 Sherlock Holmes; 7 joviale; 8 motorfiets; 9 ouderwetse fiets; 10 te paard; 11 gewone fiets; 12 met harp; 13 met hond; 14 kerst 1993 NOEL; 15 kerst 1994 winterjas.

Beeldje

Bewoners van de wijken Houtwijk en Loosduinen in Den Haag kennen Rupert als het stenen beertje dat voor het politiebureau in Loosduinen staat. Zij, en vast ook de agenten van het

bureau, hebben een zwak voor het beertje. Regelmatig worden er selfies bij gemaakt en in de winter krijgt hij een warme sjaal om. Maar waarom staat dat beeldje er eigenlijk?

Tijdens de bouw van het politiebureau moest er een deel van het geld besteed worden aan kunst. Vervolgens is uit verschillende ontwerpen de beer gekozen. De reden: Een politiebureau is iets waar mensen niet graag binnengaan, het heeft een hoge drempel. Wanneer je daar iets liefs en aaibaars voor zet werkt dat drempelverlagend.

Het beeld van de beer is gemaakt door het kunstenaarsduo LaSalle (Albert Goederond en Patty Struik).

Het achterliggende verhaal

Het verhaal gaat over een tragedie die plaatsvond met een Engelse politieman, die gedetacheerd was in een Noord-Ierse stad. Tijdens zijn dienst kwam hij bij een brandend woonhuis als eerst ter plaatse. De bewoners stonden al buiten. Hun zoontje stond te huilen en

schreeuwde steeds: 'Rupert, Rupert!'. Onze collega ging het brandende huis binnen om Rupert te redden. Hij heeft de brand helaas niet overleefd en Rupert ook niet. Alleen bleek Rupert geen kind maar een teddybeer te zijn:

Rupert de Bear.

Rondreis door Australië en Nieuw Zeeland

 Jessica en Luuk, IPA-district Limburg-noord

Begin 2025 naakten wij, Luuk en Jessica, een lange rondreis van drie maanden door Australië en Nieuw-Zeeland. Een ontmoeting met onze collega's uit deze landen kon daarbij natuurlijk niet uitblijven. Onze reis begon op 19 februari in Sydney, Australië. Vanaf daar hebben we in zes weken de oostkust tot Cape Tribulation (nabij Cairns) afgereisd in een campertje.

Voordat we op reis gingen hebben we een IPA-Travel-Form ingevuld en kregen we van enkele districten een antwoord. Zo ook van een collega

die werkzaam was in Queensland, Cairns. Daar ontmoette we elkaar in een café, waar verschillende andere IPA-leden aansloten. Verschillende leden waren al met pensioen. Het werd een gezellige avond waar we heerlijk hebben geborreld en gepraat over onze werkzaamheden, de verschillen en reiservaringen.

Kort hierna pakten we het vliegtuig naar Nieuw-Zeeland. In Christchurch hadden we op het hoofdbureau afgesproken met collega James van Eerden. Deze collega met Nederlandse roots gaf ons een uitgebreide rondleiding door het politiebureau en vertelde ons meer over de werkwijzen in Nieuw-Zeeland. Het werkgebied van de Nieuw-Zeelandse collega's is in sommige gebieden erg groot, waarbij maar één of twee collega's verantwoordelijk zijn voor het gehele gebied. Na een bezoek aan het cellencomplex en het nemen

van een kijkje bij het wagenpark werd de uitgebreide rondleiding afgesloten met het uitwisselen van patches.

Later op onze rondreis in Nieuw-Zeeland troffen wij Phill. Hij was door een ander IPA-lid gecontacteerd over ons bezoek in Nieuw-Zeeland en stelde voor om een drankje te doen. Op een leuk terras midden in Queenstown ontmoette we Phill en een paar oude collega's van hem. Een hele gezellige avond volgde waarbij Phill ons uitnodigde bij hem thuis.

Wij hadden namelijk de grootste moeite om een fijne en betaalbare campingplek te vinden in Queenstown. Hij bood ons aan voor zijn woning te gaan kamperen. Eenmaal daar aangekomen, bewapend met een fles wijn en stroopwafels (die zijn daar gewoon te koop), boden Phill en zijn vrouw Christine aan dat we zelfs in hun huis mochten slapen. We kregen een eigen slaapkamer en badkamer. Deze luxe konden we natuurlijk moeilijk afslaan na maanden geslapen te hebben in de camper. Hun woning was op enkele minuten loopafstand van het centrum van Queenstown en gaf prachtig uitzicht over het meer. Hele gezellige avonden volgden waarbij we elkaar beter leerden kennen. Phill is lange tijd liaisonofficier geweest voor de Nieuw-Zeelandse politie in Engeland en China en zijn kinderen wonen in Canada en Amsterdam. Wij zijn Phill en Chis heel dankbaar voor hun gastvrijheid en hebben hun aangeboden zeker een keer het mooie Limburg te laten zien. Op 14 mei keerden we voldaan terug in Nederland en kijken we terug op een prachtige reis die we iedereen zouden kunnen aanbevelen.

Rubriek **terugblik**

Rondleiding Kasteel Rosendael

 Bert Veldink

De weersvooruitzichten voor een rondleiding in Kasteel Rosendael en de tuinen was wat onbestemd. Wel bestemd was het dat er een leuke groep IPA-leden zich verzamelde in de Oranjerie van het kasteel. Een heerlijk kopje koffie en een stukje taart zorgde gelijk voor een warm welkom.

In overleg met gids Marjan bezochten we eerst de tuinen, want het zag er toch naar uit dat er regen op komst was. Een stevige wandeling volgde met wat natuurlijke hindernissen, die helaas niet berekend waren op mensen met een rollator.

We werden getraakteerd op oude elementen uit vervlogen tijden en al snel kwamen we bij het punt waar velen wel eens van hebben gehoord of al eerder hadden meegemaakt, 'De Bedriegertjes'. Het zorgde bij enkelen voor natte broekspijpen. Anderen hadden door hoe je moest lopen om droog de fontein te passeren. Politieagenten eigen worden dan bordjes genegeerd.

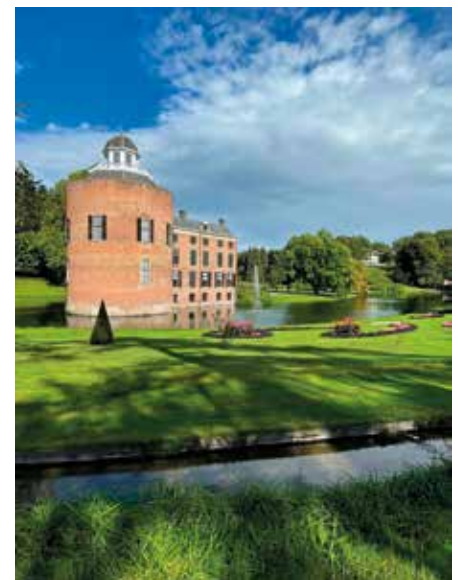

Gids Marjan wist natuurlijk hoe je droog kon blijven terwijl de fontein aanging. Het geheim hiervan is....., och laat het geheim blijven!

De mooie theekoepel was helaas niet van binnen te bekijken, maar door de ramen heen werd de bijzondere inrichting toch nog zichtbaar. Een grote verzameling schelpen was verwerkt in het tuinornament met watertrap met daarnaast de gescheiden rustplekken voor dames en heren.

Uitleg bij de pd-unitcontainer en pd-tent

Op tijd voor de regendruppels kwamen we in het kasteel aan, die een ware schat aan informatie binnen haar muren heeft. Schilderijen van de oud bewoners, prachtige meubels, wanden, plafonds en mooi uitgestald servies, alsof gisteren het kasteel nog was bewoond. Maar dat is echt al een tijd geleden. Gelders Landschap en Kastelen heeft al jarenlang het beheer van het kasteel en heeft gezorgd voor een grondige renovatie en het bijeenbrengen van de inventaris.

Het kasteel bleek nog vele trappen te hebben en het beklimmen van de torenkamer, een mooi en verrassend pronkstuk, was voor enkele toch te

We sloten de middag af met een tweede kopje koffie in de Oranjerie, waarna iedereen toch nog droog de auto kon bereiken. Graag tot een volgend evenement en laat je hier in Rosendaal niet meer bedriegen!

pittig. In de kelder bleek daarna het echte pronkstuk te zijn. De daar aanwezige en deels onder de waterspiegel van de vijver gelegen keuken was een goed bewaard gebleven onderdeel van het kasteel en zorgde voor een mooie afsluiting van de rondleiding.

District **Arnhem**

Bezoek Nederlands wijnmuseum

 Bert Velman

Op uitnodiging van het IPA-district Arnhem e.o. schreven wij, Bertus, John en ik ons in voor de rondleiding in het Nederlands Wijnmuseum van Robbers & van den Hoogen. Wij waren vooral getriggerd door het feit, dat de wijnkelders onder de Velperweg

doorliepen, althans dat dachten we. Op zaterdagmiddag 25 oktober was het dan zo ver en werden we in het wijnmuseum ontvangen. Wij waren met ongeveer twintig personen: leden van IPA-district Arnhem en hun introducées en wij als leden van IPA-district Oost-Nederland. Er deed zelfs een collega van de Kmar uit Dokkum mee.

We werden ontvangen door onze gids/rondleider van die middag, René Snijder.

Geschiedenis

René vertelde een stuk geschiedenis van het wijnhuis. In 1842 begon Antoon Robbers een wijnhuis in Pannerden op het Gelders Eiland. Hij trouwde met Henriëtte van den Hoogen, vandaar de naam van het wijnhuis. Rond 1850 verhuisde het bedrijf naar Arnhem, naar de plek waar nu de

Nelson Mandelabrug is. In 1912 werd het bedrijf overgedragen aan Joseph J Donders. Deze kocht in 1926 de villa Carolinenburg aan de Velperweg in Arnhem. Daar werden in 1927 de eerste kelders onder het terrein gebouwd. Deze kelders dienden voor opslag en rijping. In latere jaren werden de kelders steeds verder uitgebreid tot in totaal wel 10.000 m2. Waar wij dachten dat de kelders onder de Velperweg doorliepen, bleek uit het verhaal van René dat deze onder de wijk Klarendal lagen.

René Snijder

Rubriek **terugblik**

Rondleiding

Na het stukje geschiedenis nam René ons mee naar een grote ruimte waar verschillende wijnen en ports lagen opgeslagen. Als klanten minimaal 36 flessen wijn kochten, werden deze daar opgeslagen vanwege de constante temperatuur en luchtvochtigheid. De eerste drie jaar was dit gratis en daarna moest voor de opslag betaald worden. In de ruimte lagen flessen wijn, die wel € 800,- per stuk waard waren. In ruimtes waar we niet kwamen lagen zelfs flessen van boven de € 5000,-. Daarna wandelden we door de ondergrondse kelders en vertelde René zeer enthousiast over wat we daar allemaal zagen. We hebben maar door een gedeelte van de kelders gewandeld en niet door de gehele 10.000 m2, want dan had de rondleiding wel erg lang geduurd.

Wijnproeverij

Na de rondleiding kregen we nog een wijnproeverij. René had een selectie gemaakt van drie witte en drie rode

wijnen. Dit waren voor hem de favoriete wijnen waarmee hij ons kennis wilde laten maken. Hij legde daarbij uit van welke druif een wijn was. Het varieerde van een Clarescur Blanc de Noir, een witte biologische wijn tot aan de Kaikan Ultra Malbec uit de Mendoza streek, een stevige rode wijn. Daar tussenin proefden we nog vier heerlijke wijnen.

Al met al was het een zeer geslaagde middag. Bertus, John en ik hebben kennis gemaakt met leden van het IPA-district Arnhem, die per 1 januari net als wij ook bij het grote IPA-district Oost-Nederland gaan horen.

Rubriek terugblik

District **Borken**

Schietwedstrijd in Spork-Bocholt

Theo Reinerink en Aart van Dijk

Op woensdag 22 oktober vond op de schietbanen van de Schiessportverein in Bocholt (Duitsland) de jaarlijkse schietwedstrijd om de Gerrit-Apperloo-Pokal plaats. De wedstrijd werd uitstekend georganiseerd door onze Duitse IPA-vrienden van IPA-Kreis Borken.

De Gerrit-Apperloo-Pokal draagt de naam van Gerrit Apperloo, een gewaardeerd IPA-lid uit Oost-Nederland die zich jarenlang met veel enthousiasme inzette voor de

viriendschappelijke samenwerking tussen Duitse en Nederlandse IPA-afdelingen. Ter ere van zijn inzet en betrokkenheid wordt deze wedstrijd jaarlijks gehouden. Een traditie die de hechte band tussen beide regio's prachtig symboliseert.

De competitie bestond uit een groepswedstrijd met teams van vijf schutters, waarvan de vier beste schutters meetelden voor het eindklassement. Er werd geschoten met klein kaliber geweren over een afstand van 50 meter. Parallel daaraan

vond een individuele wedstrijd plaats met luchtgeweren over een afstand van 10 meter.

Naast de Duitse deelnemers uit Kreis Borken namen vanuit Nederland meerdere teams deel, afkomstig uit Oost-Nederland en Twente. De strijd was spannend en sportief, maar vooral stond de avond in het teken van ontmoeting en kameraadschap tussen oude en nieuwe IPA-vrienden uit beide regio's. Bij de groepswedstrijd ging de 1e prijs naar het 2e team van Borken, dat daarmee de wisselbeker mee naar

huis mocht nemen. Met slechts 1 punt verschil eindigde het 3e team van Oost-Nederland op een mooie 2e plaats. Ook individueel werden er sterke prestaties neergezet. Theo Reinerink van IPA-

District Twente behaalde een eervolle 2e plaats in de luchtgeweerwedstrijd. Voor elke individuele deelnemer was bovendien een leuke prijs beschikbaar.

Het werd al met al een geslaagde en gezellige avond, waarbij sportiviteit en vriendschap hand in hand gingen. Onze dank gaat uit naar de

organiserende leden van IPA-Kreis Borken voor hun gastvrije ontvangst en perfecte organisatie. Schieten in Spork: een leuke, laagdrempelige activiteit om eens aan deel te nemen en het is nog gezellig ook. We kijken nu al uit naar de volgende editie van deze mooie traditie.

De beker van Theo.

Adviesbureau Veiligheid Verbaas

Voor veiligheidskundige ondersteuning/inspectie
en advisering. Risico inventarisatie
-evaluatie, ongevalenonderzoek.

's Gravenweg 35 • 3264 XM Nieuw Beijerland
Tel: 0186 - 65 74 84 • Mob: 06 - 208 800 00
everbaas@kpnplanet.nl

IPA Nazomer kampeerweekend 2025

 Jan Nijburg

 Willem van Voorst, Cees van den Heuvel, Pieter van der Wal

Dit jaar was het al weer voor de tiende keer dat het Nazomer kampeerweekend onder de paraplu van IPA-district Nijmegen e.o. werd georganiseerd. Tevens ook de laatste keer, althans onder het bestuur van het district. In 2026 zal het huidige bestuur zijn overgegaan in de activiteitencommissie Gelderland-Zuid van het IPA Oost-Nederland. Maar niet getreurd; het huidige bestuur van het district, en straks als activiteitencommissie heeft de intentie uitgesproken om ook dan weer een nazomer kampeerweekend te organiseren.

Maar genoeg over de toekomst, terug naar het heden en verleden. Voor de tiende keer dus georganiseerd en voor de derde keer op rij was het tijdelijke woonadres camping De Linie in Opheusden. Zoals al een paar jaar gebruikelijk het laatste weekend van augustus. Al vanaf koffietijd op vrijdag konden de plaatsen op het speciaal voor de IPA gereserveerde gedeelte van de camping worden ingenomen. De weersvoorspelling was niet bijzonder goed, maar toch waren er een paar deelnemers die al op de maandag ervoor waren gearriveerd en een plekje hadden uitgezocht. Eenmaal op de camping verwezen richtingbordjes met IPA-tekst de weg naar de plaatsen. De plaats die voor de IPA was gereserveerd was duidelijk herkenbaar door een aantal grote IPA-vlaggen. Aan het einde van de middag waren alle deelnemers (10 equipes, 19 deelnemers/sters) gearriveerd. Sommige deelnemers deden mee als afsluiting van hun kampeervakantie elders en anderen zagen het weekend als startpunt van hun vakantie. Weer anderen hadden een 'lange' reis gemaakt om gewoon het weekend met IPA-leden mee te maken. Hoe dan ook, nadat eenieder voor zichzelf de dag na hun aankomst in kon vullen, was er aan het einde van de middag de welkomstborrel. Kennismaken met elkaar en wat uitleg over de verdere gang van zaken. Bij de borrel werd ook de welkomsttas uitgereikt met veel nuttige informatie over de omgeving en een jubileumquiz, waar leuke IPA-prijzen mee te winnen waren. Direct werd door de deelnemers met het beantwoorden van de vragen begonnen, waarbij gebruik werd gemaakt van de meegeleverde informatie, Google en elkaars kennis. Dat laatste mag gezien worden als Servo per Amikeco.

Na de borrel was het tijd om te gaan eten. Dat bestond deze avond uit het vrij bestellen bij een speciaal op de camping gebrachte frietkar, waar de overige campinggasten trouwens ook graag gebruik van maakten. Ondanks de voorspelling was het droog en een aangename temperatuur en werd er gezamenlijk bij de aanwezige picknickbanken gegeten. Ook dit jaar was het voor IPA-leden weer mogelijk om gezellig mee te doen zonder aan het hele weekend deel te nemen. Van deze mogelijkheid werd ook weer gebruikgemaakt. De zaterdag begon wat koel en vochtig, maar al snel klaarde het weer op en werd net als de dag er voor, door menig een de fiets gepakt en werd genoten van wat dit deel van de Betuwe

aan schoons te bieden had. We hadden geluk want juist deze zaterdag werd in Opheusden een oldtimerrit georganiseerd. Een evenement dat pas op het laatste moment ons ter ore was gekomen. Een groep voertuigen stond keurig opgesteld op de parkeerplaats bij de kerk en was daar te bewonderen. Door de kampeerdeelnemers werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om de oldtimers te bewonderen en een gesprekje aan te gaan met de trotse eigenaren. Aan het einde van de middag was er weer het bekende borrelmoment en nu iedereen toch bij elkaar was werd de uitslag van de jubileumquiz bekend gemaakt. Er werd hoog gescoord en de jury had het daarom best lastig om alles in goede banen te leiden. Om iedereen een goede kans op een mooie prijs te gunnen, was bedacht om de prijzen niet als 1ste, 2de, 3de prijs enzovoort te nummeren, maar gewoon te voorzien van een willekeurig nummer. Vervolgens werd een corresponderend nummer in een IPA-poster verpakt. Uit de aanwezige posters mocht elke equipe er één opgerolde poster pakken en het nummer daaraan verbonden was gelijk aan het nummer van de prijs. Leuk detail hierin was dat een deelnemer bij het verhuizen een aantal doosjes met IPA-onderzetters aantrof die hij spontaan ter beschikking stelde van het bestuur. Dat op haar beurt de doosjes gebruikte als prijs voor de jubileumquiz en laat nou net hij een poster met een nummer pakken dat recht gaf op een doosje onderzetters. Hoe leuk is dat. Mocht hij ooit spijt hebben gehad dat hij de doosjes wegegeven had dan was dit een hele geruststelling. Na de borrel en de uitslag van de jubileumquiz was het tijd om weer iets te gaan eten. En dat 'iets' dat was er. In de kantine van de camping was een compleet buffet ingericht waar voor iedereen iets te halen was dat goed zou smaken. Meerdere keren liepen de deelnemers naar het buffet om iets eetbaars te pakken waar in ruime mate voldoende van was. De voorzitter had het buffet geopend en bood de aanwezigen namens IPA-Nijmegen e.o. een drankje aan. Van de gelegenheid om zonder deelname aan het kampeerweekend aan te schuiven bij het buffet, werd door vijf IPA leden gebruikgemaakt.

Onder het genot van een lekkere beker ijs werd door een van de deelnemers aan de hand van een PowerPointpresentatie het verhaal en het onderzoek dat hij daar naar had gedaan verteld van de moord in 1944 op Georges Romedenne. Zondag morgen was het afscheidsmoment. Nog een keer gezamenlijk koffiedrinken en dan kwam het onvermijdelijke afscheid. De voorzitter bedankte de aanwezigen voor hun deelname, wenste hen goede reis naar huis en sprak de wens uit elkaar volgend jaar weer te ontmoeten op een camping ergens in het Land van Cuijk. Als organisatie kunnen we terugkijken op een geslaagd weekend met klanken van tevredenheid dat ondanks de minder goede weersvoorspellingen toch droog en met wat zon op de momenten dat dit wenselijk was is verlopen.

Lezing: Gebruik je gezond boerenverstand

 Jaap Heerschop

Op zaterdag 4 oktober werd in dorps huis De Lier te Puiflijk een lezing gehouden over fraude in veel facetten. Deze lezing werd gehouden voor leden van IPA-district Nijmegen e.o. en leden van de seniorenvereniging Puiflijk. Hiervoor was Marc Slaats Brouwers uitgenodigd. Hij is hoofdagent in De Leijgraaf, bureau Land van Cuijk.

Marc had een indrukwekkende presentatie met daarbij beelden en korte video's, die al gauw voor reacties vanuit de toehoorders zorgden. De lezing begon met een videoboodschap van de toenmalige burgemeester uit Boxmeer. Zij benadrukte dat met name ouderen vaak het slachtoffer zijn van fraude.

Zaken die aan de orde kwamen over digitale weerbaarheid waren:

- Gebruik verschillende wachtwoorden met een minimale lengte van twaalf tekens.
- Gebruik voor ieder account een ander wachtwoord.
- Gebruik een tweetraps verificatie (vingerafdruk; cijfers; oog).
- Krijg je een update, installeer die dan direct.

Vriend in nood fraude

Met een video waarbij de acteur 'Hendrik Groen' aan het woord kwam werd duidelijk gemaakt dat er appjes of mailtjes binnen kunnen komen waarbij een familielid aangeeft direct geld nodig te hebben. Ga niet in op wat er gevraagd wordt en doe niets maar neem eerst contact op met dit familielid en verifieer de juistheid van het bericht. Denk eraan dat het tegenwoordig zelfs mogelijk is dat de stem van bekend persoon (familielid) nagemaakt kan worden. Dit geldt uiteraard ook voor het afhalen van waardevolle spullen zoals sieraden en contant geld. Geef dit nooit af. Sterker nog ga hier niet op in.

Dag limiet

Je kunt op je bankrekening een dag limiet instellen, bijvoorbeeld € 100,00. Heb je die dag een aankoop die hoger

is dan het limietbedrag dan kun je het bedrag verhogen. Let wel, het duurt vier uur voordat het verhoogde bedrag beschikbaar is. Na enige tijd gaat het automatisch terug naar het ingestelde dag limiet. Geef dus nooit de pincode af en wees op je hoede om je door listige vraagstelling alsnog de pincode te laten ontfutselen (bijvoorbeeld uw pincode is toch 123456 en u antwoordt nee 8734567).

Nepagenten

Weet ook dat de bank of politie via de telefoon nooit om je pincode of bankpas zullen vragen.

Via de appknop in de bankapp kun je rechtstreeks contact opnemen met de bank om na te vragen of het klopt. Als de politie aan de deur komt kan hij/zij zich legitimeren. Meestal zijn zij in volledig uniform. Is dat niet zo vraag dan in ieder geval een legitimatiebewijs en politiepaspas.

Babbeltrucs

Laat nooit iemand binnen die je niet kent. Laat alleen vreemden binnen na gemaakte afspraak, denk hierbij bijvoorbeeld aan iemand van de bank. Geen afspraak: dan niet binnen laten. Een kierstandhouder of deurspion op/in de deur is geen overbodige luxe. Door deze kierstandhouder kan de deur, zoals het woord al zegt, niet verder dan op een kier open. Je bepaalt dus zelf of iemand wel of niet binnen mag. Laat je toch iemand binnen sluit dan altijd zelf de deur, zodat niet achter je rug om een tweede persoon binnen kan komen.

Digitale brief

Het komt voor dat er een digitale brief in je mailbox zit met een verzoek om wat te betalen.

Let dan altijd op het mailadres dat bovenin staat. Is het anders dan dat van de instantie pas dan op.

Webwinkels

Wees ook alert met het verstrekken van gegevens aan webwinkels. Via de door jou verstrekte informatie kan een webwinkel achter heel veel gegevens komen, die zouden kunnen leiden tot het meekijken in jouw computer. Het is zelfs mogelijk dat zij het gebruik van je toetsenbord kunnen zien en dus mogelijk hierdoor bij je codes kunnen komen. Dat kan zelfs leiden tot afpersing. Webwinkels die hier heel sterk met bezig zijn Temu en Alibaba. Kijk dus uit welke gegevens je verstrekt.

Contactloos betalen

Velen van ons betalen contactloos. Dit is om de pinpas niet meer in het apparaat te hoeven steken, maar er tegenaan te houden. Dit kan ook met de telefoon. Zorg dat je je bankpas en telefoon beveiligd tegen skimmen. Skimmen van je bankpas is al mogelijk als men kort bij je gaat staan en jij de bankpas in de portemonnee in je achterzak hebt zitten.

Dus bewaar de bankpas in een portemonnee of andere mogelijkheid die daartegen beveiligd is.

Afkijken pincode

Hendrik Groen waarschuwde ook tegen het meekijken als je pint in de winkel. Men kijkt mee en onthoudt je pincode. Vervolgens wordt je bankpas gestolen en je rekening geplunderd. Zie je dat iemand te dichtbij staat/mee kijkt, gebruik je pincode niet en zeg er wat van. Veelal is contact maken door het aankijken al genoeg. Meer weten?

Wil je weten of jouw accounts ooit gehackt zijn, kijk dan op deze site haveibeenpwned.com.

Wil je alles nog eens goed nalezen, kijk dan op de site: maakhetzeniettemakkelijk.nl.

Je vindt ook informatie in folder & politie.nl.

Al met al een zeer geslaagde middag die werd afgesloten met het credo 'Gebruik je gezond boerenverstand'.

District Oost Nederland

Herfstwandeling

Aart van Dijk.

Aart van Dijk, Martje Veltman en Patricia Joppe

Voor onze jaarlijkse herfstwandeling op de eerste zondag van november strijken we neer aan de boorden van de IJssel bij de Duurse Waarden bij Den Nul (tussen Wijhe en Olst). Dit natuurgebied verdient het om eens te verkend te worden. Bertus Bouwer tekende voor de prachtige route vanaf het infocentrum IJssel bij Den Nul. Rond half twee verzamelen de veertig deelnemers zich bij het infocentrum om de wandeling te beginnen. Als gids fungeert Ab Knopert, geboren en getogen in Wijhe.

Direct na de start steken we via een drijvende brug de Lange Kolk over. In ganzenmars over de brug, over de dijk, en via een mooi 'strûnepad' het gebied in. Na een kleine 3 km is er in het heerlijke najaarszonnetje een korte pauze met koffie, thee en koek. Na de koffie splitsen we op, de kortafstandlopers gaan een stukje terug en dan weer door het natuurgebied retour naar het startpunt. De deelnemers van de lange afstand lopen een stukje onder langs de dijk en dan linksaf

weer de Duurse Waarden in. En daar doemt een hindernis op, een trekveer over een van de kolken. 'Graag veel mensen er op, zodat we niet te veel tijd gaan verliezen'. Tja en dat is de goden verzoeken. Zo gauw het veer wil afvaren dreigt het om te slaan. Snel ingrijpen voorkomt erger maar helaas is er toch een aantal mensen dat natte voeten krijgt.

De overgebleven deelnemers nemen de aanwijzingen bij het veer nog eens door: max 6 personen op de pont. Dan gaat het goed en weldra is ieder aan de overzijde. Het te volgen pad gaat langs de boorden van de IJssel richting de buurtschap Fortmond. In de verte zien we al de schoorsteen van de voormalige steenfabriek. De fabriek had een ringoven: diverse ovens die om beurten werden opgestookt voor het bakken van de steen. Vanaf de steenfabriek gaan we weer terug richting het startpunt. Terug over het strûnepad, weer over de dijk en over de drijvende brug naar het infocentrum. Het was een mooie en enerverende wandeling in een prachtig natuurgebied.

IPA-reis Romantische Strasse

 Adri van Amelsvoort

IPA-district Oost-Nederland organiseerde in oktober samen met Bolderman Reizen een achtdaagse busreis naar de Romantische Strasse in Zuid-Duitsland. In de vroege ochtend van 13 oktober stapten we met 49 personen in een luxe bus van Betuwe Expres. Onze chauffeur en reisleader was Ron Beumer. Daar hadden we veel geluk mee. Hij reed veilig en comfortabel en was op alle fronten iemand die zijn uiterste best deed om het ons naar de zin te maken. Hieronder volgt een beknopt overzicht van wat we zoal deden en zagen. De foto's zeggen meer dan duizend woorden.

Dag 1

Op de eerste dag reden we naar ons Hotel Krone in Zusmarshausen (nabij Würzburg). Onderweg kregen we ruim de tijd om twee stadjes te bezoeken voor koffie en de lunch, Miltenberg en Wertheim.

Dag 2

De tweede dag stond een bezoek aan Würzburg op het programma. Een stad waar we vaak langs komen als we naar zuidelijke oorden rijden, niet wetende dat het een fantastisch leuke stad is. Daarkwamen we achtertoen we met een gids een uitgebreide stadswandeling maakten. Na de wandeling liepen we naar de oever van de Main en zetten koers naar de middeleeuwse brug: de Alte Mainbrücke. Vanaf de brug had je een prachtig uitzicht op het Slot Residenz van Würzburg. Op de brug was het best druk. Er bleek een loket te zijn waar je een kwart liter wijn kon kopen, dat je staande op de brug moest opdrinken. Er werd gretig gebruik van gemaakt. Het werd een gezellige boel. In de middag volgde een ontspannen bootreis over de Main.

Dag 3

De derde dag volgden we het noordelijke deel van de Romantische Strasse. De eerste stop was in Tauberbischofsheim. We zagen prachtige vakwerkhuisen,

waaronder het mooie stadhuis. We volgden daarna rivier de Tauber door het wijngedebied van Lauda-Königshofen. Een prachtige rit. De volgende stop was in Mergentheim, met een voormalige burcht en geneeskrachtige bronnen. Daarna ging de reis naar Weikersheim, waar we in twee groepen een rondleiding kregen in het renaissanceslot aan de rand van het stadje. Het was bijzonder mooi wat we daar allemaal te zien kregen.

Jammer genoeg kwam voor onze alleen reizende Christa een eind aan de reis. Ze werd ziek en opname in een ziekenhuis was geboden. Chauffeur Ron reed er graag een eind voor om en parkeerde de bus bijna pal voor de deur van het ziekenhuis. Bij de onderzoeken bleek dat zij corona had en opgenomen moest worden. Enkele dagen later is ze geëvacueerd naar huis.

Dag 4

De vierde dag reden we naar Röttingen. Het staat vol vakwerkhuisen, monumenten en opmerkelijk veel zonnepanelen. Na dit bezoek reden we door naar Rothenburg ob der Tauber. Het is een zeer oude rijksstad en lijkt wel op een openluchtmuseum met onder meer de Doppelbrücke, de St. Wolfgangskerk en de leuke straatjes. Erg leuk om er doorheen te wandelen en links en rechts een terrasje te pakken.

Dag 5

We moesten de koffers inpakken en naar de bus brengen, omdat we de komende drie nachten in hotel Krone in Zusmarshausen (nabij Augsburg) zouden verblijven. Daarna op pad. We bezochten de ommuurde stad Dinkelsbühl met veel gekleurde gevels. Het 'Deutsches Haus' dat er staat is één van de bekendste vakwerkhuisen van Duitsland. Na dit bezoek reden we naar Nördlingen. Daarbij kwamen we door de 'Ries', een uniek stukje natuur dat is ontstaan na een meteorietinslag. Ook in Nördlingen was het weer genieten van de talloze historische

bezienswaardigheden, waaronder de 90 meter hoge klokkentoren Daniel.

Dag 6

Bezoeken aan Landsberg en Augsburg stonden op het programma. Eerst gingen we naar Landsberg am Lech. Het ommuurde historische centrum is goed in tact gebleven en bood ons schilderachtige aanblikken. Vervolgens gingen we naar de derde oudste stad van Duitsland: Augsburg. We lunchten in een restaurant naast de druk bezochte markt en erna kregen we in twee groepen een rondleiding door de stad. Ook hier werden we weer verrast door de vele bijzondere bezienswaardigheden. Wat vooral mooi was, dat er door de stad allerlei kleine kanaaltjes met helder water stromen, die in vroeger tijden waren aangelegd om de industrie van schoon water te voorzien. Nu zou zo iets een 'watermanagementsysteem' heten. Na de rondleiding hadden we tijd genoeg om op een terrasje uit te blazen. 's Avond heeft chauffeur Ron een muzikant gecharterd. Met aanvankelijk enige scepsis hoorden we zijn prestaties aan, maar het duurde niet lang of het ontastde in heerlijk meezingen en tot slot een oer-Hollandse polonaise,

Dag 7

Deze dag gingen we naar de stad Füssen aan de voet van de Alpen. Onderweg maakten we eerst een stop bij de Wieskirche. Het Rococo interieur van deze bedevaartskerk is werkelijk fantastisch om te zien. De volgende stop was een fotostop bij één van de beroemdste bezienswaardigheden van Duitsland: slot Neuschwanstein. Het is echt een sprookjeskasteel. Tijd om dit kasteel te bezoeken was er niet. Dan gaat de reis door naar Füssen. Het ligt aan rivier de Lech en er is daar een heel brede trapsgewijze stuw, waardoor een deel van de rivier deels ondergronds door de stad loopt en functioneel is voor watermolens. Ook in deze stad was het weer heerlijk toeven.

Dag 8

De achtste dag reden we terug naar Nederland. In het plaatsje Zeeland (bij Uden) wachtte ons een voortreffelijk driegangendiner. Terugglokkend was

het een fantastische en ontspannen reis. De sfeer was zoals gebruikelijk helemaal TOP. We hebben veel moois gezien en met en van elkaar genoten. Jammer was dat Christa moest afhalen

en dat enkelen ook werden getroffen door de corona, maar nog wel verder konden deelnemen aan de reis.

Chauffeur Ron

Miltenberg

Wertheim

Würzburg

Taubertschloßheim

Mergentheim

Rothenburg Ob Der Tauber

Schloß Weikersheim

Schloß Weikersheim

Rothenburg Ob Der Tauber

Dinkelsbühl

Nordlingen

Augsburg

Füssen

Jaarlijkse maaltijd

 Adri van Amelsvoort

Op zondag 2 november hield IPA-district Oost-Nederland haar traditionele jaarlijkse maaltijd. Dit jaar in Drink- & eetlokaal De Slinger in Wijhe. Met 56 deelnemers was de gezellig ingerichte eetzaal goed gevuld. De uitbaters Gerben & Yvonne en hun personeel deden hun uiterste best om het ons naar de zin te maken en dat lukte voortreffelijk. Vakmensen zijn het!

Na eerst gezellig onder het genot van een drankje te hebben bij gekletst ging het buffet open. Heerlijke biefstuk, varkenshaas, kip, groente, sauzen enzovoort was er in overvloed. Een handige zet was dat de bordjes niet al te groot waren. Er kon voldoende op voor een eerste gang. Dat maakte dat je met zo'n grote groep in een vlot tempo langs het buffet kon en daarna meer gangen naar het buffet kon maken.

Nadat iedereen zo ongeveer klaar was met het eten werd in de zaal het licht gedoofd en ging onder luide vrolijke muziek

het discolicht aan en ontbrandde er siervuurwerk. In een rap tempo werd het toetje aan de tafels geserveerd, zodat we allen gelijktijdig ermee aan de slag konden.

Al met al was het een heel gezellige bijeenkomst met alle lof voor de mensen van De Slinger. Na de samenvoeging van de vier oostelijke IPA-districten blijft de jaarlijkse maaltijd een traditie, maar dan onder de vlag van de activiteitencommissie NO-Gelderland/IJsselland.

Stadswandeling Doesburg

 Jan Willem Brummelkamp

In de traditie om jaarlijks een bezoek aan een Hanzestad te brengen stond voor 15 augustus een stadswandeling in Doesburg op de agenda. We hadden net een hittegolf achter de rug en het goedbedoelde hitteplan met de daarbij behorende adviezen was niet meer van toepassing. Het zou toch nog wel warm worden en daarom hadden sommigen zich bij voorbaat afgemeld.

Uiteindelijk waren 23 deelnemers naar Doesburg afgereisd, waaronder leden van de districten Nijmegen en Arnhem. Vanwege de grootte van onze groep werden we voor de rondleiding verdeeld over twee groepen, de een bij VVV-gids Peter en de andere bij VVV-gids Eef.

Mijn verslag geeft een impressie weer van waar de gids ons mee confronteerde. Het is geen volledig verslag van de wandeling, maar het kan je uitnodigen om zelf de stad eens door te lopen en de diverse musea en andere bezienswaardigheden te bezoeken. Ik noem met name het Lalique Museum, waar een schitterende verzameling art nouveau en art deco juwelen is ondergebracht. Een bezoek aan het Mosterdmuseum is een goede plek om een mosterdsoepje te consumeren. Tijdens de rondleiding kozen wij ervoor om na afloop een drankje te nemen in de Waag. Iets anders maar wel heel lekker. Doesburg is een charmante stad gelegen aan de oever van de IJssel. Het is een van de oudste steden in Nederland en stamt uit de middeleeuwen. De stad kreeg in de 13e eeuw stadsrechten en maakte al snel deel uit van het Hanzeverbond, een netwerk van handelssteden in Noord-Europa.

Architectuur en Bezienswaardigheden

Doesburg staat bekend om zijn goed bewaarde historische architectuur. De stad heeft pittoreske straatjes met mooie, sfeervolle gevels en talloze monumenten. Enkele hoogtepunten zijn:

- De Martinikerk: een indrukwekkende laatgotische kerk met een hoge toren. Het is niet alleen een belangrijk religieus gebouw, maar ook een symbool van de stad.
- De Waag: dit historische gebouw werd ooit gebruikt voor het wegen van goederen en is nu een café waar je kunt genieten van lokale specialiteiten.
- Stadsmuseum Doesburg: dit museum geeft inzicht in de geschiedenis van de stad en haar rol in de Hanze.

Het is niet mogelijk om tijdens een stadswandeling van anderhalf uur alle aspecten van de stad te bezien. De gidsen hadden een tocht gemaakt en gaven daarbij een goede indruk van de stad, wat ook uitnodigde voor een privébezoek waarbij andere bezienswaardigheden bezocht kunnen worden. Ik denk dat het gidsen eigen is, dat ze beginnen met een soort opdracht: er wordt iets getoond, in dit geval een luikje in een muur, waar later op terug zou worden gekomen, ondertussen ben je daar al druk mee. Zoals veel oude steden had Doesburg ook een stadsmuur, maar deze is in opdracht van Lodewijk Napoleon, koning van Holland afgebroken. Doesburg lag in

de middeleeuwen direct aan de IJssel maar door verzanding kwam de stad toch steeds verder van de rivier af te liggen en ook de kanalisatie van de IJssel op sommige plekken had hierop zijn invloed. Er zijn nog kenmerken van de oude stadspoorten te zien. Een volledig beeld is te zien op de maquette bij het stadsmuseum.

Dat Doesburg rond de middeleeuwen een rijke stad was, geeft het pand de Hof van Doesburg weer, waar de landadel in de winter vertoefde. Ik noem hierbij ook de Koepoortstraat waarvan de bebouwing dit rijke verleden kenmerkt.

De Martinikerk is erg kolossaal vooral als je dit in relatie brengt met het aantal inwoners toen ter tijd. nl. plm 2000, maar in die tijd was een kerk met hoge toren ook een status symbool. Doesburg is op zand gebouwd, waardoor er niet veel archeologische vondsten zijn terug te vinden. Er zijn wel grafresten gevonden van een skelet met daarbij een skelet van een kind. Natuurlijk zijn er veel vooronderstellingen gemaakt wat daar kon zijn gebeurd: een moeder met kind waarbij de vader onbekend was, is natuurlijk een spannend verhaal, maar dit berust niet op enige vorm van waarheid. De brug over de IJssel van Doesburg naar Dieren was er in de 19e eeuw nog niet. Er was wel behoefte aan een oeververbinding, dus werd er een pontveer gemaakt waarop ook het openbaar vervoer (de tram tussen Dieren en Doetinchem) was aangesloten. Nu kom ik weer bij het luikje: daarin was een telefoon aangebracht waarmee contact tussen pontveer en stad kon worden onderhouden. In de muur van de Martinikerk zijn diverse afbeeldingen

ingemetseld of aangebracht, waaronder de afdruk van een hand. Deze handafdruk heeft volgens de overlevering te maken met een tragische gebeurtenis die zich tijdens een brand voltrok. Volgens deze versie van het verhaal was er een arbeider die hard aan het werk was in de kerk toen er een brand uitbrak. In paniek probeerde hij te ontsnappen door zich aan een touw naar beneden te laten zakken. Hij verbrandde zijn hand tijdens deze haastige ontsnapping en hij zou zijn hand op de muur hebben gedrukt als een laatste poging om grip te houden of als signaal van zijn aanwezigheid en strijd. De naam van deze bouwvakker was Haamappel en zijn mannelijke nazaten hebben allemaal een hand met een aparte vorm/kenmerk. Deze mannen behoeven zich niet te legitimeren: hun hand was hun paspoort. Mij is verteld dat dit verhaal waar is.

Volgend jaar houden we onze stadswandeling in Hanzestad Hattem.

Klopman Metaal

Onze dienstverlening: Ambachtelijke Metaalbewerking Op Maat

Wij bieden zowel machinebankwerk (draaien, frezen, boren, etc.) als constructiebankwerk, samenstellen en lassen. Met ruime ervaring in het bewerken en verwerken van diverse materialen zoals metaal, roestvrij staal, aluminium, brons, messing, koper en verschillende soorten kunststoffen, kunnen wij aan diverse eisen voldoen.

Daarnaast zijn we deskundig in machinebouw, machinereparatie en -onderhoud. Wij kunnen ook ingehuurd worden als machinebankwerker, constructiebankwerker of onderhoudsmonteur voor verschillende industrieën.

De 4wd Pedal Mover

De 4WD vloerunit 'Pedal Mover' is een, door Klopman Metaal VOF ontworpen en geconstrueerd, zeer solide technisch hulpmiddel dat voetbediening zowel makkelijk verplaatsbaar, als bij gebruik heel stabiel maakt. De 4WD 'Pedal Mover' (verplaatsbaar onder frame) wordt door Klopman Metaal compleet en direct inzetbaar aangeleverd. Want de door uw organisatie gebruikte voetbediende pedaalschakelaars worden naadloos door Klopman Metaal op de 4WD 'Pedal Mover' gemonteerd.

☎ 06 50 87 36 39 ✉ info@klopmanmetaal.nl 📍 Bezoek op afspraak, Gemeente Apeldoorn

ERFRECHT ONDERNEMERSRECHT HUIS & HYPOTHEEK

ONS NOTARISKANTOOR IS ACTIEF
OP ALLE NOARIEËLE GEBIEDEN

Notariaat Ridderhof & Stelwagen is een eigenbijds notariuskantoor waar moderne hulpmiddelen leiden tot een vlotte en zorgvuldige behandeling van de zaken. Dit vertaalt zich in goede tarieven en een klantvriendelijke benadering. Specialisatie op alle rechtsgebieden zorgt ervoor dat de medewerkers van het kantoor u vakkundig kunnen adviseren. Bel gerust voor een kosteloos oriënterend gesprek of vraag een offerte aan.

RIDDERHOF & STELWAGEN

NOTARIAAT SINDS 1811

VICARIËWEG 13 | WAASSEN | T. 0578 57 12 02 | INFO@NOTARIAATWAASSEN.NL | WWW.NOTARIAATWAASSEN.NL

SUMO SUSHI & GRILL RESTAURANT

In het hart van Arnhem vind je het gezellige Jansplein. Deze parel is een populaire ontmoetingsplek en wordt gekenmerkt door een warme ambiance. Het plein wordt omringd door historische gebouwen, levendige winkelstraten en gezellige restaurants. Aan het plein vind je ons Aziatische restaurant SUMO, waar je kunt genieten van all you can eat sushi en grillgerechten. In ons all you can eat restaurant delen we graag alle smaakvolle gerechten die de Japanse keuken ons te bieden heeft.

Jansplein 52B • 6811 GD Arnhem • Tel: 026 - 202 20 00
arnhem@restaurantsumo.com • www.restaurantsumo.com

R.J. Krebbers Dakpannen

Openings tijden

Maandag t m Vrijdag 10.00-18.00 uur

Zaterdag 10.00-17.00 uur

Bij geen gehoor: Tel: 06 - 515 217 25

Kamp 20 • 6561 KL Groesbeek

Tel: 024 - 397 16 68

krebbersdakpannen@hotmail.com

Fietstocht

 Freek van Beesten

Op zaterdag 20 september hadden we een hele mooie en gezellige fietstocht, met aansluitend een barbecue. Begin- en eindpunt was bij camping 'Dal van de Mosbeek' in Mander. De tocht liep door het grensgebied van Nederland en Duitsland door het mooie Springendal en Hesingen. Deelname was er ook vanuit de districten Oost-Nederland en Arnhem. In totaal waren er 29 deelnemers. Het was een geslaagde middag dus.

District Oost Nederland

Excursie Team transport politie

 Jessica en Luuk, IPA-district Limburg-noord

Op donderdagmorgen 27 november organiseerde IPA-district Oost-Nederland een excursie bij het Team Transport van het Politie Diensten Centrum, dat is ondergebracht in gebouw de Eenhoorn in Amsterdam. Er waren 26 liefhebbers, waaronder ook leden van de districten Amsterdam/Noord-Holland, Nijmegen, Twente, Utrecht, Gooi- en Vechtstreek, Den Haag en de IPA-motorclub.

We werden bij de ingang ontvangen door ons lid René Willemse, zijn collega Robert Zorge en hun teamcoördinator Rob de Vogel. Zij werken samen met 22 andere collega's 24/7 bij het team. In de bedrijfskantine hadden ze de nodige tafels voor ons gereserveerd en daarop lagen A4-tjes met een warme welkomstboodschap.

Van de IPA kregen we een heerlijke lunch. Tussen de broodjes door werden er door de deelnemers al de nodige werkervaringen over het heden en verleden uitgewisseld.

Na de lunch kregen we in het auditorium een presentatie wat het team zo allemaal doet. Dat was veel meer dan we ooit gedacht hadden. Het

loopt uiteen van het met behoud van (automotive) sporen vierkant takelen en transporteren van voertuigen en vaartuigen, het bergen van stoffelijke overschotten op moeilijke plaatsen, tot het assisteren bij grootschalige ME- en rechercheacties. Zo zorgen ze onder meer voor dat op pd's van ernstige feiten zo snel mogelijk de boel verder wordt afgezet en er de beschikking is over steriele pd-tenten, de pd-unitcontainer, de pd-labcontainer, aggregaten, verlichting, hekken, zichtschermen enzovoort. Bij calamiteiten worden de kranen en shovel onder meer ingezet om barricades te ruimen, auto's of tactoren te verplaatsen en collega's op hoger gelegen posities af te zetten. De shovel wordt ook regelmatig ingezet om gebarricadeerde panden te rammen. Daarvoor hebben ze meerdere modules beschikbaar, waaronder een zware boem net een lengte van ongeveer 2 meter.

René Willemse

Met een bekertje koffie gingen we naar de loods. Daar was een van de pd-tenten opgezet met verlichting en al.

Ernaast stond de pd-unitcontainer die aan alle kanten geopend was en waar we de nodige uitleg kregen over de inhoud ervan. Je kunt wel zeggen dat aan alles was gedacht. Alle materialen waren volledig en schoon aanwezig.

Uitleg bij de pd-unitcontainer en pd-tent

Vervolgens was het weer tijd voor een bakje koffie. Tot onze verrassing had het team gezorgd voor heerlijk gebak. We lieten het ons goed smaken.

Daarna gingen we naar de parkeerplaats voor het gebouw. Daar had het team veel van hun voertuigen en containers opgesteld. Sommige hadden ze speciaal 'even' uit andere locaties opgehaald.

Bij elk voertuig of container kregen we uitleg en beantwoordden ze onze vragen.

Het was opvallend hoe betrokken en trots onze drie gidsen waren over hun werk en materieel. Toch weer fijn om dit te zien en horen van specialisten op hun gebied. Alle deelnemers gingen voldaan en met meer kennis huiswaarts.

Uitleg bij de pd-unitcontainer en pd-tent

Opstelling van de voertuigen en containers

De politieshovel

Vrachtwagen voor transport van voertuigen met sporen en/of slachtoffer(s)

Modules voor de shovel met o.a. de zware 'boem'

District **Twente**

Bingoavond

 Theo Reinerink

Wat was het weer gezellig! Op zaterdag 8 november stond de jaarlijkse bingomiddag van IPA-district Twente op het programma, dit keer in het knusse clubgebouw van de klootschietvereniging Beuningen. In totaal deden 22 deelnemers mee voor een middag spanning en gezelligheid. Er werden vijf spannende rondes gespeeld, waarbij de spanning bij elk getrokken nummer opliep. En ja hoor, regelmatig klonk er een luid en vrolijk "Bingo!" door de zaal. De tafels waren gezellig aangekleed met nootjes en lekkers bij de koffie, wat natuurlijk zorgde voor een extra fijne sfeer.

Tussen de rondes door werd er volop gelachen, gekletst en genoten van het samenzijn.

Na afloop schoof iedereen aan voor een heerlijk stampotbuffet, een perfecte afsluiter van deze middag. Al met al was het een geslaagde bijeenkomst die zeker smaakt naar meer. We kijken nu al uit naar de volgende editie van onze gezellige IPA-bingomiddag!

Rubriek Berichten uit opsporingsland

Marechaussee, politie en FlixBus slaan handen ineen

Bron: Ministerie van Defensie

Wie reist met het vliegtuig kan nog geen fles water meenemen. Dat is bij het busvervoer in Europa wel anders. Het is niet heel moeilijk om wapens en drugs ongehinderd te vervoeren. Of te reizen met een vals identiteitsbewijs. Reden voor de Koninklijke Marechaussee, de politie en FlixBus om de handen ineen te slaan.

Reizen door Europa

De populariteit van het reizen per bus door Europa neemt jaarlijks toe. Het is

goedkoop, flexibel en laagdrempelig. Zonder het 'gedoe' van een vliegveld met paspoort- en bagagecontroles. "Juist dat laatste voordeel maakt de bus een populair vervoersmiddel voor criminelen", zegt adjudant Edwin van de sectie Operationele Intelligence. Samen met Tom, zijn collega bij de politie van de Eenheid Landelijke Expertise en Operaties (LX), verzorgde hij een eendaagse training voor FlixBus om het bewustzijn onder buschauffeurs te vergroten.

van bagage op de eindbestemming door iemand die niet in de bus zat. Klopt dat wel? Passagiers die iemand anders moeten vragen om hun identiteitsbewijs. Waarom houden zij die niet zelf bij zich? Tijdens de training luisterde adjudant Edwin ook naar de ervaringen van buschauffeurs. "Sommigen hebben honderden ritten door Europa gemaakt. De meesten weten inmiddels donders goed wat wel en wat niet in de haak is."

Realistische scenario's

Naast het theoretische deel hebben de deelnemers ook geoefend met realistische scenario's rond de bus. Politiecollega Tom stond in de rij om in te stappen. De buschauffeur vroeg hem naar zijn identiteitsbewijs. Die zat in zijn koffer samen met 'twee pakketten cocaïne', in werkelijkheid ingetapete

Training

Tijdens de training zijn indicatoren besproken die mogelijk duiden op criminele activiteiten. Personen die rond de bus veel contact hebben, maar na het instappen doen alsof ze alleen reizen. Vreemd. Of het afhalen

pakken meel. Voorzichtig opende Tom zijn koffer, maar wel op zo'n manier dat met een schuin oog de pakketten zichtbaar waren. Dat was het doel van de oefening; train jezelf om nonchalant een blik in de koffer te werpen.

Lookalikes

De Marechaussee en de politie gaven tijdens de training vooral het onderwerp identiteitsfraude extra aandacht. "Je wil dat buschauffeurs alert zijn op het smokkelen van wapens en drugs. Of mobiel banditisme. Jaren geleden vond de Franse politie tientallen gestolen telefoons in een FlixBus. De mobieltjes waren gestolen tijdens een dancefestival", vertelt adjudant Edwin. "Die alertheid heeft de Marechaussee bij (grens)controles op de weg ook. Maar identiteitsfraude is een groeiend probleem. Mensen reizen en werken met valse identiteitsbewijzen. En omdat paspoorten en ID-kaarten bijna niet meer zijn te vervalsen, zien we een toename van het gebruik van lookalikes. Mensen gebruiken dan een 100 procent echt identiteitsbewijs en zorgen ervoor dat ze lijken op de persoon aan wie het rechtmatig is afgegeven. Door haren te verven of een baard te laten staan." In 2024 registreerde de Marechaussee bij FlixBus-passagiers een groot aantal zaken gerelateerd aan identiteits- en documentfraude.

Handhaving

Bij een busreis van A naar B staat volgens adjudant Edwin één ding voorop: de

veiligheid van de buschauffeur en passagiers. "Een buschauffeur is géén agent. Dat is tijdens de training echt benadrukt. Wij en FlixBus trainen hen niet om te handhaven, zelf onderzoek te doen of iemand te arresteren. Dat is absoluut niet de bedoeling. Het gaat erom dat ze bepaalde signalen nog beter herkennen. Verder moeten zij zich richten op een veilige busreis van A naar B."

Bellen en mailen

Maar wat kan een buschauffeur dan doen bij een verdachte situatie? Als 2 vrouwen bijvoorbeeld een mannelijke medereiziger om hun identiteitsbewijzen moeten vragen. Heeft hij dan gewoon alle papieren handig in een reismapje zitten of is er sprake van mensensmokkel en/of mensenhandel? "Met FlixBus hebben we de afspraak dat buschauffeurs bij twijfel contact kunnen opnemen met het Klantcontactcentrum (KCC) van de Marechaussee. Het KCC is 24 uur per dag en 7 dagen per week bereikbaar", vertelt Edwin. "Zaken die direct moeten worden opgevolgd, zet het KCC door naar de meldkamer. Ons advies aan buschauffeurs is om op een veilig en rustig moment, bijvoorbeeld tijdens de pauze op een parkeerplaats, contact op te nemen. Dit kan vanuit Nederland en vanuit het buitenland. We hebben ook een special e-mailadres waar ze informatie met ons kunnen delen."

De buschauffeurs weten het KCC goed te vinden. Adjudant Edwin en zijn collega's bij de sectie Operationele Intelligence bekijken elke ochtend de meldingen in het politiesysteem van de Marechaussee die nog niet zijn opgevolgd. "Het is belangrijk dat buschauffeurs weten dat hun informatie waardevol voor ons is. Hoe beknopt deze info ook is. Ze worden na een melding, waarop geen directe opvolging door de collega's plaats heeft gevonden, zoveel mogelijk op een later moment teruggebeld. Door te bellen laten we zien dat we hun melding serieus nemen. Dan blijven ze ook informatie met ons delen. Veel meldingen waren heel waardevol." Om operationele redenen worden hiervan geen voorbeelden genoemd.

Netwerken

Adjudant Edwin vindt niets zo leuk als het bouwen aan netwerken. Een goede eigenschap voor een operationele intell-medewerker. "Voor informatie gestuurd werken hebben wij de ogen en oren van anderen nodig. Informatie krijg je door relaties op te bouwen. Daar zijn de Marechaussee en de politie nu met FlixBus al jaren mee bezig. Een van de afspraken die we hebben gemaakt is dat wij elke maand een overzicht ontvangen van de geplande routes en rijtijden. Deze informatie is een aanvulling op onze eigen informatie en wordt gebruikt in onze operatie. Ik zie veel kansen voor soortgelijke samenwerking met andere bedrijven. Binnen de sector transport en logistiek bijvoorbeeld. Hoeveel vrachtwagens rijden niet ongehinderd door Europa? Wie of wat zit daar allemaal in? Daar wil ik best meer zicht op hebben. Voorlopig bouwen we verder aan de werkrelatie met FlixBus. Via ons maandelijks overleg blijven we samen onderweg voor een veilig busvervoer."

FlixBus

"Duizenden buschauffeurs wereldwijd vervoeren voor FlixBus jaarlijks tientallen miljoenen passagiers. Iedereen is welkom. Maar voor criminelen is in onze bussen geen plek", zegt de directeur FlixBus Benelux. "Daarom werken we samen met de Marechaussee en de politie. Het vergroot de pakkans. En dat schrikt af. De samenwerking is ontstaan rond 2019 nadat FlixBus een aantal keer negatief in het nieuws kwam.

Tijdens (grens)controles werden meerdere keren drugs, wapens en gestolen spullen aangetroffen. Twee passagiers reisden zelfs met elf gifslangen. Het zijn incidenten die andere vervoerders ook voor de kiezen krijgen. En er net als FlixBus vanaf willen. De Marechaussee en de politie zochten contact. Wat kunnen we voor elkaar betekenen? Die vraag lag op tafel. Dat buschauffeurs die verdacht gedrag signaleren nu het Klantcontactcentrum (KCC) weten te vinden, is een concreet resultaat van onze gesprekken. Marechaussee en

Tegenwoordig gaat het gelukkig wat minder opvallend om te bellen!

politie ontvangen nuttige informatie en buschauffeurs voelen zich gesterkt met het KCC-telefoonnummer op zak. FlixBus kijkt ook met een goed gevoel terug op de bewustwordingstraining. We willen deze mogelijk elke twee

jaar herhalen. Wel zijn we hiervoor afhankelijk van de lokale vervoerders waarmee we werken. Voor een zo groot mogelijk bereik van de training hebben we medewerkers van de vervoerders uitgenodigd met een

breed netwerk. Zoals de mensen van de roosterplanning en buschauffeurs die jarenlang in dienst zijn. Ik hoop dat zij de opgedane kennis actief delen. Zo maken we reizen per bus samen nog veiliger."

Grenscontrole

Bron: Ministerie van Defensie

De Koninklijke Marechaussee heeft tijdens een controle op de A12 bij Zevenaar twee mannen aangehouden voor witwassen. Het Grensoverschrijdend Politieteam (GPT) vond een grote hoeveelheid goud in een voertuig. De inzittenden konden de herkomst ervan niet verklaren.

Het Grensoverschrijdend Politieteam was bezig met een controle op de A12 ter hoogte van Babberich, toen zij een voertuig controleerden dat de Duits-Nederlandse grens passeerde. Daarbij werd een grote hoeveelheid gouden sieraden – in totaal ongeveer 12 kilo -

aangetroffen. De bestuurder verklaarde handelaar te zijn, maar kon de herkomst van het goud niet goed verklaren. Hierop zijn de twee mannen aangehouden voor witwassen. De fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst (FIOD) heeft het onderzoek overgenomen.

Na verhoor zijn beide mannen in vrijheid gesteld. Ze krijgen dertig dagen de tijd om de legale herkomst van het goud aan te tonen. De Marechaussee en FIOD doen onderzoek onder leiding van het Openbaar Ministerie Oost-Nederland.

De NAVO-top was een unieke ervaring

Collega René Prasing schrijft graag over zijn werk-belevenissen. Hij blikt terug op zijn inzet tijdens de NAVO-top, afgelopen juni. René werkt in het district Gelderland-Midden onder meer als operationeel expert GGP. Daarnaast vervult hij de rol van teamleider CBRN-Explosieven Veiligheid. Zijn kennis van explosievenverkenning was vooral van toegevoegde waarde bij het werk dat hij heeft verricht voor de NAVO-top.

"Ruim voordat de NAVO-top zou starten werd begonnen met de voorbereidingen binnen onze organisatie om deze top veilig te laten verlopen. Voor het team CBRN-explosieven veiligheid was duidelijk dat er een grote inzet aan zat te komen. Er werd een groot beroep gedaan op de teamleiders CBRN-explosieven veiligheid (TEV), de explosievenverkenners (EV) en de speurhondengeleiders met honden, die getraind zijn in het zoeken naar geuren van explosieven. Ikzelf mocht aan de slag als taakcommandant voor de CBRN-taak in de hotels waar de delegaties verbleven.

Eigen draaiboek maken

In april nam ik deel aan een informatiedag in Wassenaar. Na de nodige informatie te hebben ontvangen werd een rondrit gemaakt langs alle locaties in Den Haag en op het voormalig marinevliegkamp Valkenburg. Ik hoorde die dag dat ik taakcommandant werd van het Leonardo Royal Hotel Promenade. Deze rol mocht ik samen met twee andere taakcommandanten vervullen. Begin mei heb ik samen met

die twee andere collega's het hotel goed kunnen bekijken. We kregen zo een beeld van de ruimten die doorzocht moesten worden en we konden afspraken maken met de hotelmanager. Na die dag zijn wij gestart met het maken van het draaiboek. Een flinke klus! Ook gezien de omvang en het aantal ruimtes van het hotel. Eind mei hielden we een table-top in het hotel, waarbij de staf van het hotel, de taakcommandanten afzetting, de taakcommandanten persoonsbeveiliging en wij als TEV's aanwezig waren.

Aanhouding arrestatieteam live te volgen

De zaterdag voor de NAVO-top reisden wij in de avond al af naar het hotel om daar op zondag vroeg te kunnen starten met de voorbereidingen. Samen met collega's van de persoonsbeveiliging van de Koninklijke Marechaussee (KMar) werd door ons een commandoruimte ingericht. Daarbij beschikte de KMar over beeldschermen, waarmee alle voertuigen gevolgd konden worden en ook de beelden van de politiehelikopters bekeken konden worden. Een mooi moment was de aanhouding door een arrestatieteam van een paar overvallers die vanuit Utrecht richting Den Haag reden. Deze waren in beeld bij de politiehelikopter die hen in de gaten hield bij een tankstation langs de snelweg A12. Toen zij weer weg wilden rijden werden zij door het arrestatieteam klemgereden. De beelden konden wij live meekijken.

Zoeken naar explosieven

Op zondag begonnen zes ploegen, bestaande uit één teamleider en zes explosievenverkenners, de zoeking. Daarbij kregen wij assistentie van tien hondengeleiders afkomstig uit België en Spanje. Acht uur later waren we klaar met het onderzoek en na een korte debriefing werden de zoekploegen bedankt voor hun inzet.

Samen met de andere taakcommandanten CBRN-explosieven veiligheid bleven wij als Quick Response Team en Quick Identification Team achter in het hotel. Naast de twaalf uursdiensten die wij draaiden hadden we de overige uren van de dag piket. We waren de hele tijd in het hotel aanwezig en konden het terrein niet verlaten, omdat we binnen de beveiligde ring van het World Forum zaten. Deze ring was hermetisch afgegrensd en zonder de juiste accreditatie

kwam je het terrein niet meer op. Wij hadden die accreditatie natuurlijk wel, maar we hadden geen voertuigen waarmee we ons konden verplaatsen. Alle voertuigen op het terrein moesten namelijk gecontroleerd en voorzien zijn van een rode sticker met barcode.

Unieke ervaring

De dagen van de top zelf hebben we nog enkele inzetten gehad, variërend van het controleren van een levering aan het hotel, het onderzoeken van een gaslucht en het controleren van een achtergelaten tas van een Frans delegatielid. Op donderdag vertrokken we in de loop van de ochtend weer naar huis. Terugkijkend op deze inzet kan ik zeggen dat het lange en soms zware dagen waren, maar ik heb ervan genoten. Het was echt een unieke ervaring."

Rubriek Mijn Hobby

Een werkende vulkaan (deel 2)

Jan en Els Eijkemans

Mount Saint Helens

Mount Saint Helens

De Mount Saint Helens maakt deel uit van de Cascade Range en ligt in de provincie Skamania County. Na een periode van circa honderd jaar kwam deze vulkaan op 18 mei 1980 tot uitbarsting. Het was tevens de meest dodelijke en verwoestende vulkaanuitbarsting in de geschiedenis van de Verenigde Staten.

Bekende slachtoffers

Hieronder de beschrijving van drie slachtoffers die aanwezig waren in de omgeving van de vulkaan tijdens de uitbarsting.

Harry Truman: hij werd geboren in oktober 1896 als zoon van een boswachter in Ivydale, West Virginia. Hij was een zakenman, dranksmokkelaar en goudzoeker en was eigenaar en beheerder van Mount Saint Helens Lodge aan het Spirit Lake. Truman werd een kleine beroemdheid tijdens de twee maanden van vulkanische activiteit voorafgaande aan de uitbarsting van de vulkaan. Hij gaf interviews aan verslaggevers waarbij hij vertelde dat naar zijn mening het gevaar overdreven

was. "Ik heb geen idee of het gaat ontploffen, maar ik geloof er niet zo in dat ik ga inpakken. Als de berg gaat, ga ik mee. Je zou me er niet met een muilezel uit kunnen trekken. Die berg maakt deel uit van Truman's deel van die

berg." Naarmate de kans op een uitbarsting toenam, probeerde staatsfunctionarissen het gebied te evacueren, met uitzondering van enkele wetenschappers en veiligheidsfunctionarissen.

Harry Truman

Op 17 mei, de dag voor de uitbarsting, probeerden ze nog een keer Truman over te halen om te vertrekken, maar het mocht niet baten. Truman en zijn zestien katten waren samen alleen in de lodge en er wordt aangenomen dat ze allemaal zijn omgekomen bij de uitbarsting. Waarschijnlijk stierven in minder dan één seconde aan een hitteschok, te snel om te stellen dat ze pijn geleden hebben. Door de grootste aardverschuiving

en een pyroclastische stroom die zich boven op aardverschuiving voortbewoog, overspoelden vrijwel gelijktijdig het Spirit Lake-gebied, waarbij het meer werd verwoest en de locatie van zijn lodge werd begraven onder 46 meter vulkanisch puin van de aardverschuiving. Nooit zijn de stoffelijke resten van Truman ooit gevonden.

David Alexander Johnston

Auto van Reid Turner Blackburn

David Alexander Johnston was een Amerikaans vulkanoloog in dienst van de United States Geological Survey (USGS), die omkwam bij de uitbarsting van de Mount Saint Helens in 1980. Johnston werd gedood door een pyroclastische stroom terwijl hij in zijn eentje een observatiepost Coldwater II bemande op ongeveer 10 km afstand ten noorden van de vulkaan.

Reid Turner Blackburn was een Amerikaanse fotograaf die verslag deed voor lokale kranten, het blad

National Geographic en voor de USGS. Hij was eveneens bij de observatiepost Coldwater I. De auto en het lichaam van Blackburn zijn vier dagen later gevonden. Zijn camera, verbrand, is een week later gevonden. Zijn vrouw Fay vertelde later dat hij gedood was waarvoor hij leefde.

Bekende overlevenden

Ook hier kan niet iedereen die het overleefd heeft genoemd worden.

Catherine Hickson en latere echtgenote: Catharine en haar vriend bevonden zich circa 14 km oostelijk van de Mount Saint Helens. Beide waren nog jong. Nadat zij gezien hadden dat de noordzijde van de vulkaan ging schuiven zijn, zij na het maken van een aantal foto's, snel naar hun auto gegaan en zijn zo hard mogelijk met hun auto weggereden. Zij wisten dat zij door de gloedwolk, die hen achterna kwam, zouden komen te overlijden. Nadien is Catherine geologie gaan studeren.

Catherine Hickson

David Crockett van KOMO News

David Crockett: David was 28 jaar oud en een journalist van KOMO-news uit Seattle. Iets maakte hem die zondagochtend vóór zonsopgang wakker en vertelde hem dat dit de dag was om daar te zijn. Het instinct van een goede verslaggever. Terwijl hij de wolken van grijze as in de lucht

zag rondzwerven en tuimelen, vocht hij om te overleven op de hellingen van de vulkaan. Ondanks dat alles, nauwelijks in staat om te ademen en vrijwel zeker dat hij zou sterven. Hij had de tegenwoordigheid van geest om de camera draaiende te houden en zijn ervaringen te vertellen. De duisternis en dat griezelige licht hebben hem nooit verlaten. Telkens zag hij die duisternis en hoorde hij zijn moeizame ademhaling. David bevond zich de dag van de uitbarsting op slechts 13 km (8 mijl) ten weste van de top, aan de zuidkant van de South Fork Toutle River. Het was wel een plaats op de eerste rij. David is was een van de overlevenden die werden geïnterviewd door de USGS-geologen, die ooggetuigenverslagen gebruikten in combinatie met verzamelde fysieke gegevens om samen te vatten wat er was gebeurd.

USGHS Professional Paper 1250:

Minder dan 10 minuten na het begin van de uitbarsting stortte een enorme massa water, modder en bomen neer in een kleine zijrivier in de South Fork Toutle River-vallei. Het brak bomen af en 'explodeerde' toen het dieptepunten bereikte, en barstte tot wel 60 foot uit elkaar toen het obstakels raakte. Een soortgelijke stroom stroomde vervolgens ongeveer 10 m naar het noorden over de weg en verplaatste bomen, rotsen en stronken. Een paar minuten later stroomde er nog steeds een aanzienlijke maar veel kleinere stroom, met daarin talloze bomen en ander puin, door de vallei. Ongeveer 5 minuten na de eerste overstroming stak de getuige het stromingspad over door materiaal als 'warm beton' en een stroom zeer modderig en koeler water te waden. De rivier keerde terug naar zijn diepe geul en bleef daar tot ongeveer 14.00 uur, toen er een tweede, kleinere overstroming plaatsvond die diep genoeg was om uit het kanaal te stromen.

Ongeveer 15 minuten na het begin van de uitbarsting daalde er een donkere wolk van de berg neer en begon zandachtige as verticaal naar beneden te regenen. De getuige voelde drukpulsen op zijn gezicht en in zijn

oren die leken overeen te komen met perioden van intensere asval. Hij had moeite met ademen tijdens de zware asval en schreef deze moeilijkheid duidelijk toe aan een gebrek aan lucht, en niet aan het verstopt raken van zijn neus en mond door as.

Jim Scymanky: Jim was een houthakker die samen met drie andere houthakkers die buiten de verboden zone aan het werk waren. Plotseling kwam de Latijns-Amerikaanse collega Jose Dias, die hoger op de bergkam bezig was, bergafwaarts rennen en in het Spaans schreeuwden: "De vulkaan explodeert!" Scymanky gooide zij zaag opzij en toen -BOEM- hoorde hij wat klonk als twee straalvliegtuigen die op hem afkwamen. Binnen enkele seconden was het bos om hem heen met de grond gelijkgemaakt en voelde hij zich stikken. De ontploffing kwam zonder waarschuwing en alle drie werden overspoeld door de verstikkende golf van hete zwarte as. Jim leed aan ernstige brandwonden over 46 procent van zijn lichaam (brandwonden aan rug, nek, arm en benen) en had grote moeite met ademen. Hij gaf, zoals hij later vertelde, de hoop op redding op en vroeg zich af hoelang het nog zou duren om te sterven. "Ik kan niet ademen. Ik kan niet zien. Het voelt alsof ik begraven word. De pijn is gewoon ondragelijk", zei hij later tijdens een interview op de dag dat het twintig jaar geleden was. Uren later vlogen twee helicopters van de Nationale Garde door de duistere as en reddden hem. Zijn drie collega's kwamen om. Jim Scymanky is nooit meer als houthakker gaan werken en verdiend nu de kost met het restaureren van antieke auto's.

Jim Scymanky in reddingshelicopter

Jose Dias die later overleed aan zijn verwondingen

Jose Dias: Ook Jose was een houthakker die overvallen werd door de uitbarsting. Hij heeft moeten rennen voor zijn leven toen de gloedwolk zijn richting op kwam. Ook Jose werd door een helicopter van de Nationale Garde gered terwijl hij uitrustte van het waden door de modderstroom op een boom. Helaas overleed hij op 3 juni 1980 in het ziekenhuis in Portland, Oregon, op de leeftijd van 33 jaar. Jose had, net als Jim, ernstige brandwonden opgelopen door de uitbarsting.

Dorothy Stoffels: als één van de overlevende hier het verhaal van Dorothy Stoffels, die als cadeau voor haar 31e verjaardag op 18 mei 1980 een klein vliegtuig huurde om samen met haar man Keith en piloot Bruce Judson een rondvlucht maakte over Mount Saint Helens. Niemand had voorspeld dat de drie mensen rechtstreeks over de plaats van de meest rampzalige vulkaanuitbarsting in de Amerikaanse geschiedenis zouden vliegen. Toen Mount Saint Helens ontplofte, spuwde het 540 miljoen ton as over elf staten. Dorothy en Keith, twee inwoners van Spokane, hadden zitplaatsen op de eerste rij. Op deze noodlottige lentedag bezochten de Stoffels, beiden geologen, Yakima zodat Keith, die voor de Geological Survey in de staat Washington werkte, een lezing kon geven over het recent ontwaken van de vulkaan. Zij konden de kans voor deze rondvlucht niet weerstaan om de gereactiveerde vulkaan van dichtbij te observeren.

Dorothy Stoffel

Modderstroom en bomen

Bijna twee maanden lang had er onder de Mount Saint Helens een reeks aardbevingen voorgedaan. Er had zelfs een asexplosie plaatsgevonden dat een gat van 70 meter in de vulkaan had geblazen, daarnaast was er ook een uitgesproken uitstulping aan de noordkant van de vulkaan ontstaan, alsof de berg zwanger was. Om het publiek te beschermen was er een gevarenzone ingesteld waaruit de mensen werden geëvacueerd. Achteraf bleek dat deze gevarenzone veel te klein bleek. Wetenschappers zoals de Stoffels kregen speciale toestemming om naar deze rode zone te vliegen. Zij werden gerustgesteld door een wetenschapper van de USGS, die hen toestemming gaf om te vliegen omdat er die dag 'niets aan de hand was op de berg'.

Het was een zonnige en heldere lentedag toen zij met de ingehuurd eenmotorige Cessna de vulkaan rond 07.50 uur bereikte. Na circa 45 minuten rond de berg te hebben gecirkeld en foto's te hebben gemaakt, besloten de Stoffels en de piloot dat het veilig was om over de krater zelf te vliegen. Zij passeerden twee keer direct de zuidelijke kratermuur en wat Dorothy

opviel was hoe sereen alles was. Zij had verrassend genoeg een geval van teleurstelling. Dorothy: "Ik dacht er was wekenlang al die geweldige activiteit en nu hebben we het allemaal gemist. De vulkaan is weer inactief geworden. Zo vredig was het die ochtend vlak voordat de hel losbarstte om 08.32 uur." Het eerste wat Dorothy Stoffel opmerkte was dat de berg aan één kant leek te 'huilen' terwijl ijs en sneeuw net op het uitstulpende gebied smolten. Dorothy wendde zich tot Keith en zei: "Hmmm, kijk daar eens naar. Dat moet betekenen dat de warmtebron dicht bij het oppervlak komt." Terwijl zij daar vlogen en zich voorbereiden om terug te keren naar Yakima, bevonden zij zich direct boven de noordkant boven de top van de uitstulping. Toen zij vervolgens naar de zuidkant van de vulkaan keken zagen zij een gletsjer instorten. Opgewonden van wat ik zag dacht zij: "Oh, eindelijk een beetje activiteit." De 'activiteit' was een aardbeving met een kracht van 5,1 op de schaal van Richter die de berg deed schudden en uiteindelijk de opeenvolging van gebeurtenissen veroorzaakte die tot de uitbarsting van de vulkaan leidde. De aardbeving veroorzaakte een grote aardverschuiving. "De hele noordelijke helft van de berg waar we op slechts 150 meter boven vlogen, begon te schuiven en een breuk van een kilometer lang schoot over de berg", zei Stoffel. "Sneller dan onze geest kon bevatten, werd de noordelijke helft van de berg vloeibaar en gleed weg." Vervolgens waren zij getuigen en Dorothy fotografeerde de grootste aardverschuiving in de geschiedenis. Door het verwijderen van puin van de berg werd de druk van de structuur van de vulkaan gehaald, waardoor een horizontale explosie van as, rotsen en stoom ontstond. Het dodelijke mengsel zou een diameter van 50 kilometer hebben en alles op

zijn pad verbranden met een hitte van 1000 graden Celsius. "Toen ik de eerste ontploffing zag aankomen op de plek waar de berg loskwam en vlak onder onze voeten groeide, was ik ervan overtuigd dat dit het was", zei Dorothy. "Ik dacht aan mijn moeder en ik dacht: ik ga verdwijnen, en zij zal niet weten wat er met mij is gebeurd. Ze wist niet dat ik vanuit Yakima vloog. Ik zal gewoon weg zijn."

Omdat er geen tijd over was, maakte de piloot een duikvlucht om snelheid te winnen en de explosie te ontlopen. Binnen enkele seconden scheurde de ontploffing de bovenste 400 meter van de vulkaan af, waardoor een paddenstoelwolk ontstond die 20.000 meter de lucht in barstte. "Wij konden op dat punt daadwerkelijk in de krater kijken, wat nu dat enorme amfitheater is met muren zo hoog als de Grand Canyon, en we zagen die morfologie (de wetenschap die de vormen van het landschap en de processen die bij het ontstaan daarvan een rol spelen of hebben gespeeld) binnen enkele ogenblikken veranderen." De piloot begreep de noodzaak om aan de explosie van 1000 km per uur te ontsnappen en vloog zuidwaarts naar Portland, Oregon, in plaats van noordoostwaarts, terug naar Yakima. Zijn beslissing in een fractie van een seconde hebben het leven van alle drie de passagiers gered. Toen de piloot uiteindelijk de motor op het asfalt uitschakelde, sprong Stoffel uit het vliegtuig en begon te rennen. "Ik begin te beseffen dat Keith en Bruce met mij meegaan. Wij zijn allemaal non-verbaal, we rennen alleen maar", zei Dorothy grinnkend. "We komen bij de terminal en dan beseffen we dat mijn tas en onze camera's in het vliegtuig hebben achtergelaten. We keken uit op het asfalt en daar staat ons vliegtuigje met de deuren wijd open."

Vanuit Randle naar

Spirit Lake met op achtergrond Mount Saint Helens

Bronnen:

- National Geographic: docu America Deadliest Volcano Disaster;
- USGHS Professional Paper 1250;
- The Spokesman-Review;
- Wikipedia;
- Deseret News;
- ... en natuurlijk onze eigen ervaringen.

Politieverhalen

Het duurt me te lang

Wijkagent Marion
Bron: Politie.nl

Ik kwam hem vaak in het centrum tegen. Meestal staarde hij verdwaasd voor zich uit. Zag de wereld door een andere bril dan de gemiddelde stadsbewoner. Het was een goede jongen met geen enkel kwaad in zich: Johan.

Ik kende hem vanuit mijn werk als wijkagent. Terwijl voorbijgangers vaak met een grote boog om hem heen liepen, hem lieten liggen als zijn benen even niet meer wilden en ze ook zijn honger niet wilden stillen, kende ik zijn verhaal. Ik wist wat hem ertoe had gebracht om zijn levensloop in de handen te leggen van dealers en drugs. Zijn keurige ouders deed hij veel verdriet. Toch, of juist daarom, maakte ik graag een praatje met hem.

Ik zag hem zitten op een bankje bij het busstation. 'Johan', begon ik, 'hoe is het vandaag met je?' 'Goed', loog hij. Zijn bijna tandeloze mond toonde een verkrampde grijns, bang dat hij de peuk in zijn rechtermondhoek zou verliezen. Johan wist dat ik hem niet geloofde, maar zijn leugentje vormde altijd de opening voor een gesprek. 'Ik ga weg', begon hij. 'Ga weg', reageerde ik geschokt, om direct daarna allebei in de lach te schieten om deze onbewuste woordgrap. 'Ik ga nu echt stoppen. Ik ga naar een zorgboerderij waar ze me van de shit afhelpen.' 'Dat is op zich goed nieuws', zei ik, enigszins sarcastisch want hoe vaak had ik dit, ook bij anderen, al gehoord. 'En wie heeft bepaald dat je daar naartoe kan?' 'Ikzelf. Na een gesprek met de reclassering dan.' 'En kan je daar zomaar terecht?' 'Nee, ik sta op een wachtlijst. Ze moeten eerst mijn dossier nog bekijken en ik

heb nog wat gesprekken. Als ze vinden dat ik geschikt ben, mag ik komen. Het is ver weg van deze klotestad.' 'Maar dat kan dus nog wel even duren?' 'Ik wacht het wel af.' Klonk hij gelaten. 'Ik moet verder', zei ik en ik stak mijn hand uit. 'Hou je me op de hoogte?' 'Dat doe ik', zei hij. Hij pakte mijn uitgestoken hand en keek me aan. Even hadden we echt contact.

Een tijd later, Johan kon naar de zorgboerderij. Hij had een briefje bij de balie van het politiebureau voor mij achtergelaten. Zijn tekst was in hanenpoten geschreven. Onderdeel van zijn afkickprogramma was de zorg voor de schapen. Hij zou leren om ze te scheren en hij leerde hoe hij moest handelen bij een bevalling.

Het ging goed. Het contact tussen hem en zijn ouders herstelde zich. De drugs leken verder en verder van hem af te drijven. Hij was er bijna, toen een ramp zich aandiende. De omgeving van de zorgboerderij werd bedreigd met een dijkdoorbraak door het hoge water van de rivieren. Bewoners werden geëvacueerd. Ook Johan.

Ik wist het niet en was verbaasd toen ik hem opeens weer tegenkwam in de stad. Zijn wangen waren wat voller en de holle blik in zijn ogen was verdwenen. Hij had zijn haren laten knippen. 'Hee', riep ik, 'Goed om je te zien. Hoe is het geweest?' Hij vertelde dat het goed ging. Dat het afkickprogramma hem hielp. 'Maar ik ben nog niet klaar.' Hij richtte zijn blik terneergeslagen naar de grond. 'Ik moet nog zes weken, maar ik kan nog niet terug. En een andere plek kunnen ze me niet bieden. Want dan moet ik weer

bij het begin beginnen en dat wordt niet meer vergoed.' 'Wat ga je nu doen?' vroeg ik bezorgd. 'Ik kan zo lang bij een vriend intrekken. Als er weer plek is kan ik verder met mijn programma.' We zwegen even. 'Weet je' zei Johan opeens, 'Jij bent de enige die naar me luistert. Dat doen er niet zoveel.' 'Hou vol jongen', sprak ik hem toe. 'Als je iets nodig hebt, dan weet je me te vinden.' Ik klopte hem op zijn schouder, op zijn leren jas die hij alle jaargetijden aanhad. 'Het komt wel goed denk ik. Tjoo.' Zijn wijs- en middelvinger sloeg hij als een saluut tegen zijn wenkbrauw. Daarna sjokte hij weg.

Drie weken later was Johan opeens vermist. Zijn broer meldde het. Johan was voor het laatst gezien bij een dealer om daarna volledig van de aardbodem te verdwijnen. Met de dienst zochten we, tussen de bedrijven door dan. Het duurde dagen. Tot op een dag een wandelaar met zijn hond een onaangename geur opsnoof in een vol begroeid plantsoen.

Ik had de twijfelachtige eer om juist die dag het telefoontje te mogen ontvangen. We gingen kijken op de aangegeven plek. In het hoge gras, tussen het onkruid, herkende ik meteen zijn leren jas. Bij het doorzoeken van de jaszak, stuitte ik op een afscheidsbriefje geschreven in zijn herkenbare hanenpotenhandschrift. Het duurde Johan te lang.

De zeven heldhaftige acties

1 Wilde achtervolging

 Wouter, Eenheid Oost-Nederland

Bij een dodelijke schietpartij is ook de vriendin van de vermoedelijke dader in haar buik geraakt. De recherche wil haar horen als getuige. Ik moet haar de dagvaarding in persoon overhandigen. Bij de woning bedenk ik me dat deze vrouw en mogelijke huisgenoten niet echt fan van de politie zijn. Hoe pak ik dit aan? Terwijl ik daarover peins, zie ik twee mannen aanbellen en naar binnen gaan. De voordeur blijft open. Ik ben in burger en loop achter hen aan. Vanuit de hal zie ik een aantal mannen in de huiskamer kaarten. In de keuken staat een vrouw te koken. "Wat kom jij doen?", vraagt ze. Alsof ik een vriend zoek, zeg ik nonchalant: "Ik kom voor B." De vrouw roept naar boven: "B., er is bezoek voor je!" Bovenaan de trap verschijnt B. "Wie ben jij?", vraagt ze. "Ik ben van de politie en dit is een dagvaarding." Ik druk het papier in haar handen. Ze wil het teruggeven, maar ik zeg dat dit niet kan. In de huiskamer ontstaat rumoer. Voordat de mannen kunnen opstaan, loop ik de woning uit, iedereen in "het hol van de leeuw" in verbijstering achterlatend.

2 Geen broekies meer

 Frans, Eenheid Amsterdam

We hebben nog geen broek versleten als mijn maatje Henk en ik de auto van een keurige man controleren. We laten hem uitstappen om een bon te schrijven voor een technisch mankement. Opeens haalt hij een geladen revolver onder zijn jas vandaan. Nog geen anderhalf keer knipperen met onze ogen later zit het vuurwapen in mijn broekzak en ligt de man op de motorkap van zijn auto. Op het bureau worden we als helden ingehaald, nog bruisend van de adrenaline. Wij zijn gelijk 'broekies' af. Pas later besef ik hoe we door het oog van de naald zijn gekropen.

5 In het hol van de leeuw

 Marcel, Eenheid Noord-Holland

Bij een dodelijke schietpartij is ook de vriendin van de vermoedelijke dader in haar buik geraakt. De recherche wil haar horen als getuige. Ik moet haar de dagvaarding in persoon overhandigen. Bij de woning bedenk ik me dat deze vrouw en mogelijke huisgenoten niet echt fan van de politie zijn. Hoe pak ik dit aan? Terwijl ik daarover peins, zie ik twee mannen aanbellen en naar binnen gaan. De voordeur blijft open. Ik ben in burger en loop achter hen aan. Vanuit de hal zie ik een aantal mannen in de huiskamer kaarten. In de keuken staat een vrouw te koken. "Wat kom jij doen?", vraagt ze. Alsof ik een vriend zoek, zeg ik nonchalant: "Ik kom voor B." De vrouw roept naar boven: "B., er is bezoek voor je!" Bovenaan de trap verschijnt B. "Wie ben jij?", vraagt ze. "Ik ben van de politie en dit is een dagvaarding." Ik druk het papier in haar handen. Ze wil het teruggeven, maar ik zeg dat dit niet kan. In de huiskamer ontstaat rumoer. Voordat de mannen kunnen opstaan, loop ik de woning uit, iedereen in "het hol van de leeuw" in verbijstering achterlatend.

3 Burgermoed

 Mirjam, Eenheid Amsterdam

Jarenlang belt elke dag een man met de meest onzinnige verhalen naar het Regionaal Service Centrum. Een 'veelbeller' die duidelijk in de war is. Iedereen op de afdeling spreekt hem regelmatig. Dan breekt er brand uit bij zijn burelen. Enkele dagen later hangt hij weer aan de lijn. De man wil een briefje van de politie om aan zijn psychiater uit te leggen waarom hij een beenwond heeft. Dat is gebeurd bij het intrappen van de voordeur van zijn burelen. De collega gelooft het verhaal niet direct, maar neemt toch even contact op met het bureau. En ja hoor: de verwarde beller is een held die het brandende huis van zijn burelen inging om hen te redden.

4 Geel-zwarte superheld

 Tony, Eenheid Amsterdam

Schotse voetbalsupporters drinken hun verlies weg op de Amsterdamse wallen. De sfeer is grimmig. Collega Hielke waarschuwt de heren dat ze zich moeten verplaatsen. Anders zetten we een politiehond in. Ze geven geen gehoor aan dit bevel. Onder luid geblaf begint de hond de straat schoon te vegen. Dat maakt indruk, want de groep verspreid zich snel. Hielke en ik dekken de flanken. Met onze motorpakken zijn we iets beter beschermd. Opeens zie ik een jongen met krukken op de grond liggen. "Please don't hurt my son, he is disabled", roept een man. In paniek doet de jongen zijn armen voor zijn gezicht. Dan stapt opeens een geel-zwarte superheld in motorpak tussen de jongen en de hond in. "STOP!", galmt over de gracht. De hond is van zijn stuk gebracht en de hondengeleider rukt aan de lijn. Hielke en de jongen blijven buiten bijbereik.

BRANDWEER TRAININGS CENTRUM KLEEFSE WAARD

Wie zijn wij

Brandweer Trainingscentrum Kleefse Waard is een volwaardig trainingscentrum op een prachtige locatie. Brandweer Trainingscentrum Kleefse Waard is servicegericht, flexibel en vooral goed in wat wij het liefste doen: kennis overdragen. Er wordt niet alleen getraind door de brandweer, maar bijvoorbeeld ook door het Ministerie van Defensie, Politie, Ambulancedienst, bedrijfsbrandweer van diverse bedrijven, etc. Er worden ook andere opleidingen gegeven zoals BHV, EHBO, VCA, Mangatwacht, Veilig rijden met de Heftruck, etc.

Als hulpverlener kan je op elk moment onverwachte gebeurtenissen op straat tegen komen. Wij kunnen onderstaande trainingen en oefeningen aanbieden:

Stop de bloeding

In deze cursus leert u hoe u levensbedreigend bloedverlies herkent en hoe u dit kunt stoppen door middel van het drukken op de wond, het aanleggen van tourniquet en/of het opstoppen van de wond met hemostatische gazen. Deze cursus is uitermate geschikt voor hulpverleners doordat je tijdens een actie ook de tourniquet bij jezelf kan aanleggen.

Reanimatie

Hulpverleners worden vaak opgeroepen in geval van hartfalen (bijvoorbeeld een stilstand of een ritmestoornis). Dan is het belangrijk om te weten wat u moet doen. Bij de cursus Reanimatie & AED leert u een persoon te reanimeren zowel zonder als mét AED, zodat u cruciale eerste hulp kunt verlenen.

Kleine blusmiddelen

In het eerste stadium van een brand kan veel gedaan worden om erger te voorkomen. Tijdens deze training krijgt u instructies over blusmiddelen, zodat u deze op de juiste wijze kunt gebruiken.

U leert bijvoorbeeld hoe u correct gebruikt maakt van:

- Schuimblusser
- Koolzuurblusser
- andere blusmiddelen

Politiehonden trainen

Wij hebben de ruimte om politiehonden te trainen hoe ze moeten reageren op vuurwerk.

Virtuele training

Voordelen van virtuele vakbekwaamheidstrajecten bij deze training zijn:

- Medewerkers zijn sneller en beter voorbereid op hun taken, waardoor ze sneller inzetbaar zijn.
- Veilig en gezonde manier van vakbekwaamsheidsontwikkeling
- Zeer hoog leerrendement: vaardigheden kunnen oneindig herhaald worden om het lerend vermogen te vergroten
- Trainingen op locatie of bij ons op locatie
- Een adequate en motiverende manier van leren

Trainen en oefenen zoals u het wilt

Bij ons zijn er veel mogelijkheden. U kunt gaan voor klassikale lessen en oefenen met groepen bij ons op locatie. Ook een mogelijkheid is dat hulpverleners tijdens de dienst bij ons aankomen om een korte oefening of training te doen. Zoals de reanimatie/AED, kleine blusmiddelen, stop de bloeding of een combinatie daarvan, dit kan ook in scenario vorm. Dit voorkomt dat bijvoorbeeld politiepersoneel op hun vrije dag voor trainingen buiten de deur moeten, wat soms veel tijd vergt. Zo blijven de hulpverleners inzetbaar en oproepbaar ook dit wordt gecertificeerd. Zo kunnen meerdere personen per dag gebruik maken van deze mogelijkheden wat een flinke kostenbesparing meebrengt. Scenario's kunnen ook door leidinggevende bedacht worden welke door ons kunnen worden geënceneerd in overleg met onze instructeurs. Wij kunnen het merendeel van deze trainingen/lessen bij u op locatie verzorgen.

Wilt u meer informatie over onze trainingen en oefeningen neem dan contact met ons op

secretariaat@brandweertraining.nl
Tel.026-8454785

